

Címlap

SITÁJFUTÓ JUNIOR VB ÉS IFI EB AUSZTRIÁBAN

Február derekán mérték össze sitájfutó tudásukat a világ legjobb juniorjai és Európa legjobb ifi versenyzői az ausztriai Salzburg „környékén”. Az iménti idézőjel nem véletlen, hiszen az igen enyhe tél nyugati szomszédunkat sem kerülte el és az eredetileg 30-40 km-es körzetben tervezett futamokat az utolsó pillanatban a versenyközponttól 120 km-re kellett áthelyezni. A sprint terepén például egyáltalán nem volt hó, a középtáv/váltó terepét a Kyrill vihar tette használhatatlanná, a hosszútáv terepét pedig a verseny előtti két napos áztató eső tette teljesen alkalmatlanná a sízsésre. Emiatt a versenyeket felvítették a tartalék-tartalék terepre, az 1600 m-en fekvő Sportgastein nevű, festői szépségű sífutó paradicsomba és egy pár km2-es területen rendezték meg az összes versenyszámot. Ez az egész versenyre rányomta a bélyegét, hiszen minden egyes nap 240 km-t kellett autózni, buszozni mindenkinek. A kedvenc mondatom az információs füzetben: „A legközelebbi edzéslehetőség a VK-tól 80 km-re van...”

Hárman képviselték nemzeti színünket: ifi lányban Bertóti Regina (DTC), ifi fiúban Gond Gergő (MOM/Vasas), illetve junior fiúban Gond Balázs (TTE/Vasas). A szállás az erdélyi/román csapattal együtt egy külön Gasthof-ban, Henndorfban volt, a versenyközponttól pár km-re, nagyon korrekt körülmények között. Az eredetileg kapott menetrendet rögtön az első nap után ki is lehetett dobni, teljesen borult minden program, sokszor még a versenyszámok is felcserélődtek. Minden a pillanatnyi időjárási körülményekhez igazodott, hatalmas plusz terhet róva ezzel a rendezőkre, akik igyekeztek mindent megtenni a cél érdekében, többnyire sikerrel. Így vártuk hétfőn

az első számot, a sprintet, melyet csak a junioroknak rendeztek, az ifiknek nem versenyszámuk, így a mi két ifinket, Reginát és Gergőt a juniorok között elindítottuk tapasztalatszerzés céljából. 50 cm-es hó, +2-5 fok, a verseny első felében napstűs, utána kicsit borult idő lett. A terep az osztrákoknál már megszóktott nyílt, jól belátható, szinte semmi növényzet, de nagyon komoly, sűrű nyomhálózat, főleg jól sízhető széles nyomokkal. Balázs saját elmondása szerint nem tudta kihajtani magát a sűrű térképnézés miatt. 134%-os teljesítménye a 43. helyre volt elég (81 ind.). Sajnos volt egy 1-2 perces rövidzárlata, ahol két kisebb hiba becsúszott és ez ebben a mezőnyben, főleg egy sprint távon már elég volt, hogy a jó kezdés után a középmezőnybe csúszson vissza. Az ifik helytálltak a juniorok között, Gergő egy nagyobb hiba után magára talált, de ez most kevés volt, végül 72. lett. Regi kevés hibával, lassabban ment és végül 44. lett (58 ind.). A junior mezőnyben ifiként nem rossz kezdet. A lányoknál óriási meglepetésre cseh győzelem született, a fiúknál pedig egy ifi finn futott be az első helyre.

A keddi napra a tél is megérkezett Sportgasteinre, olyannyira, hogy a hirtelen lezúduló nagy hóval nem tudtak mit kezdeni a rendezők és elhalasztották a középtávot későbbre. Így kedd pihenőnap lett és elment a csapat edzeni a 80 km-re levő Gnadentalra, este pedig a megnyitóra a henndorfi sportcentrumba, melyet vacsorával egybekötve, sok jó ötlettel látványosan bonyolítottak le. Például a sprintről vicces filmjeleneteket vetítettek, mindenki nagy örömére.

Kedden este a csapatvezetőin eldől, hogy szerdán mégis középtáv lesz a hosszútáv helyett. Sportgasteinban

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2007. 3. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

3.	03. 27.	04. 06.
4.	05. 08.	05. 18.
5.	06. 19.	06. 28.
6.	07. 17.	07. 27.
7.	08. 21.	08. 31.
8.	09. 25.	10. 05.
9.	10. 23.	10. 31.
10.	11. 20.	11. 30.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

**Színes
Sítájfutó Junior VB
képek**

esett 50 cm hó, amin másnap jól megjárt nyomokat tudtak lefektetni. Furcsa érzés volt, hogy Salzburg környékén semmi hó, szinte tavaszi idő, de 2 óras út után minden fehér. A Gond szülők vittek ki minket és a havas-jeges hegyi úton egyszer még el is akadtunk. Megtoltuk a kocsi, majd hólánccal mentünk tovább. Gyönyörű idő volt Sportgasteinban és a hó is elég jó volt. A nyílt dimbes-dombos terepen fekvő színvonalas pályák rengeteg útvonal választási lehetőséget biztosítottak. Mindemellett fizikailag is kemény volt. Természetesen a skandinávok, oroszok és csehek arattak minden kategóriában. Viszont N17-ben nem született hivatalos Európa-bajnok ezen a napon, mivel a rendezőség elfelejtett egy pontot kitenni, amely csak ezt az egy kategóriát érintette. Ez volt az egyetlen kapitális hibája a VB/EB-nek, mely egyfelől hatalmas baki, másfelől viszont az időjárás miatt sokszor improvizálni kényszerülő rendezők emberfeletti erőfeszítése mellett becsúszott hiba és érdekes, hogy még a csapatvezetői értekezleten sem hangzott el szinte egyetlen hangos szó emiatt. Balázs ma 48. lett (64 ind.) utolsóként rajtolva, Gergő pedig sok hibával 31. (38-ból). Este az edzőin elhangzottakról Balázs ill. Csúcs András (román csapatvezető) értesített minket. Úgy határoztak, hogy következő nap lesz a váltó, N17-ben pedig újra rendezik a középtávot. Eredeti program szerint a csapat a csütörtöki normáltáv után hazajött volna iskola, illetve anyagi megfontolásból, de emiatt még egy napot maradtunk. Csütörtökön nem volt annyira szép idő, de a hó még mindig jó volt. Buszszállítást is szerveztek, amit igénybe is vettünk. Az utat végigbeszélgettük az erdélyiekkel. Majd a célban Balázs (Gergő segítségével) sikeresen bevoxolta a léceket. A fiúk vegyes váltóban egy külföldi lánnyal indultak versenyen kívül. Nekem

pedig, az újabb középtáv következett. Fizikailag elég jól bírtam, ami sajnos a tájékozódásom rovására vált.

A váltón a svédek taroltak, mindkét számban ők nyertek, a lányoknál a csehek(!) és finnek előtt, a fiúknál a norvégek és a szintén 3. finnek előtt. Végül pénteken vakító napsütésben került megrendezésre a hosszútávú szám. A 15000-es térképen már nehezebb volt eligazodni a sűrű nyomhálózaton és a pálya hurokjain. Balásznak (28. hely) és Gergőnek (24.hely) elég jól ment, ezzel szemben én balszerencsés (vagy inkább figyelmetlen) voltam. Miután mentem egy darabig az utánam jövőkkel, lemaradtam, majd véletlenül kihagytam egy pontot. A dolog akkor lett gyanús, mikor a befutón még egyszer kielőztek azok, akik után mentem... Mire beértem a célba, vilárossá vált, hogy valahol kihagytam egy pontot, de még ekkor sem tudtam, hogy hol! Eléggé elszomorodtam ezen, de az eredményhirdetés helyszíne felvidított. Lanovkával mentünk fel a cél feletti 2600 m magas hegy tetejére, ahonnan gyönyörű volt a kilátás. Itt a győztesek csapataikkal elénekelték nemzeti himnuszait, majd átvették a díjaikat. Az eredményhirdetés után Zentai László, aki az IOF Elnökségét képviselte a VB-n, megörökítette a magyar csapatot a gyönyörű hegyekkel a háttérben.

Végezetül a csapat szerepléséről pár

A magyar csapat a megnyitón

gondolat. Ilyen sanyarú felkészülési körülmények talán még soha nem voltak. Regina például csak egyetlen alkalommal, a Magyar Bajnokságon (Szlovákiában) tudott havas felkészülésen részt venni, amúgy maradt a száraz edzés. Egyedül Balázs fizikai felkészülése volt elfogadható, ő mint a biatlon válogatott tagja is, már ősztől több sifutó edzőtáborban tudott készülni, de a térképes gyakorlás így is csak a cseh és a szlovák versenyekre korlátozódott, Gergő pedig az osztrák bajnokságon tudott valamennyire készülni. Az eredmények is ennek megfelelőek lettek, torony magasan kimagaslik és az eddigi legjobb magyar junior eredmény Balázs 28. helye a hosszútávon 64 induló közül 122%-os teljesítménnyel és Gergő 24. helye ifiben 134%-al. Regina első világversenynén csak sprintben tudta hozni a formáját, remélem jövőre már ő is jobb lesz. Még mindenképpen szeretném megemlíteni a magyar származású román színében versenyző Csúcs Klaus sprint 12. helyét és hosszútávú 23. helyét, ami igen szép eredmény. Valamint köszönetet mondani a Gond szülők fantasztikus élelem illetve étkezés ellátásáért, mely nagyban segítette a csapatot! Részletes eredmények az alábbi honlapon találhatóak: <http://www.ski-jwoc2007.eu/>

Kiácz Bence & Bertóti Regina
Fotó: Kiácz Bence

BÉNA SZEZON FURCSA VÉGE

Azzal, gondolom, nem árulok el nagy újságot, hogy az idei tél a sísportok számára maga volt az Armageddon. Sírturnk miatta eleget. De még ilyen rettenetes szezonnak is van csúcspontja, amely egyben három éves munkánk célja is lett volna: ez pedig az idei Sítájfutó Világbajnokság. Hogy miért csak lett volna, arra majd visszatérünk, kezdetnek legyen elég annyi, hogy maga a VB sem volt sokkal egyszerűbb eset, mint az azt megelőző három hónap.

A rendezést Oroszország szerezte meg, azon belül is Moszkva, nem túl nagy küzdelemben, mert manapság nincs éppen tolongás a sítájfutó VB-kért. Már a tavalyi EB-t is ők rendezték, többek között azért is mentünk akkor ki Ivanovoba, hogy megnézzük, milyen a sítájfutás arrafelé. Akkor a pályák tekintetében kifejezetten pozitív összkép alakult ki bennünk, úgy-hogy lelkesen készültünk az idei nagy megmérettetésre.

Előzetesen a női váltót emeltük ki prioritásként, mivel tőlük volt remélhető a helyezésemben leginkább jól hangzó eredmény (<10), emellett két férfi versenyző, sőt, egy csapatvezető is leadta jelentkezését még novemberben, amikor a rendezők először kérték az adatokat. Aztán erről a teoretikus hat főről az utazás pillanatára kettőre olvadt a létszám: Gábor és én maradtunk. A többiek nem bírták idegekkel a rendezők lazaságát és az orosz hatóságok vonalasságát: mi tagadás, amikor a Barátok közötti is megszégyenítő kavarássorozat után, egy héttel az utazás előtt még nem volt vízumunk, én is bedobtam a törököt és lemondtam a teljes magyar csapat részvételét. Ettől aztán a rendezők végre megijedtek és beindult egy számunkra titokzatos, a régi szovjet időkől fennmaradt mechanizmus: pár elvtársi telefon kellett csak ahhoz, hogy az utolsó pillanatban végül 10 perc alatt, ingyen meglegyen a vízum (normális esetben ez heteket vesz igénybe

és több 10000 Ft). Ekkor volt két napunk arra, hogy elrendezzünk minden szükségeset az utazáshoz, beleértve a repjegy megvételét is. Nekünk akkor kevésnek tűnt, de mint utóbb kiderült, sehol nem voltunk az olasz csapathoz képest, akik a már zajló VB első számának napján kaptak meghívólevelet, 12 óra alatt intéztek vízumot, jegyet és éjjel kettőkor már ott is voltak velünk Moszkvában. Azt csak a pletykákból tudtuk meg, hogy a VB titkársága – finoman szólva – nem állt a helyzet magaslatán, sőt, az esemény előtt egy héttel a teljes stáb lemondott. A frissen verbuvált cseresor igyekezett mindent megtenni a blama elkerüléséért, de csodát művelni ők sem tudtak, a rendezvény minden ízében inogott, nem kis bravúr, hogy egyáltalán sikerült ép bőrrel kilábalniuk ebből a kalandból.

Szegény embert az ág is húzza, az étkezések és a szállások körül is akadt egy kis probléma. Az előzetesen kialakított szállások közül ugyanis a jobbikat elorozta valami multi. Amikor megtudták, hogy a kommunikációs térningjeikhez megszokott helyszín nem elérhető, simán beígérték a dupla árat, aminek persze a hotel sem tudott ellenállni (gyanítom, hogy nem is akart. Így aztán a mi eredeti szállásunkra betették a fontosabb népeket (svéd, finn, norvég, meg persze az orosz válogatottat), minket pedig száműztek 10 km-rel odébbra, de ott is két külön helyre. Egyrészt egy

központi edzőtáborba (kb. mint itthon a tatai), meg egy sima lakópark lakásaiba, ahonnan naponta háromszor kellett a két km-re levő menzára átjárnunk, ráadásul a többi csapattal csak a buszon és a versenyeken találkozunk. Ennyit a hangulatról. Maga a lakás, amit kaptunk alapjában rendben volt, bár ez nem vonatkozik a terepasztal-szerű linóleumra, a máló tapétára, a működésképtelen konyhai csapra és a vaxteremre sem. Utóbbira már csak azért sem, mert az nem volt. Kénytelenek voltunk az ablakpárkányon, a selyemkártyos üllőgarnitúra felett vaxolni, reménykedve benne, hogy ezt senki nem látja meg... Ellenben úgy fűtöttek, hogy az asztalon simán lehetett volna szilvát aszalni, ráadásul a második nap beköltözött hozzánk az egyik hosztessz lány, és most nem dicsek-szem, hanem panaszkodok, mert ennek csak annyi következménye lett, hogy attól kezdve én a konyhában aludtam.

Ennyi probléma után valami jónak is kellett már következnie, és lőn. A terepbemutató már sejtette, hogy nagyszerű versenynek nézünk elébe. Igaz, jókora szerencse is kellett hozzá, hogy a körülmények ideálisak legyenek: a napsütötte -10 fok, 30-40 cm hamisítatlan porhó és a tökéletes nyomhálózat elvárásolt mindenkit. Ha nem lett volna másnap verseny, valószínűleg erővel kellett volna sötétedéskor levontatni a pályáról.

A terep alapvetően egy folyó völgyből és a felette levő fennsíkából állt, egy hosszabb, meredek hegyoldal és pár mély völgy jelentették a sítechnikai kihívást, amit persze a rendezők igyekeztek kihasználni, de összességében az ijesztő DH-k vagy síelhetetlen felfelék aránya elhanyagolható volt a gyors, élvezetes, lapos részekhez képest. A sprinten egy – remélhetőleg nem maradandó – újításnak is tanúi lehetünk: a pálya vége egy mes-

terséges labirintuson át vezetett, amely önmagában ugyan nem volt túl bonyolult, csak éppen rohanás közben lehetetlen volt kiolvasni. És mivel a pontok itt alig pár méterre voltak egymástól, ez rendszeres megszórta a mezőnyt. A sprint egyébként is nekünk kedvező szám, mi viszonylag stabilan tájékozódunk, így be tudunk előzni papíron jobb versenyzőket, ha azok akár csak kisebbeket hibáznak. Ez most fényesen bejött: 71 induló között elért 44. illetve 48. helyeink lényegesen jobbak, mint tavaly az EB-n akármelyik számban, sőt, előbbi felnőtt férfi kategóriában évtizedes magyar rekord.

Aztán innen fokozatosan estünk vissza, pedig alapvetően nem mentünk rosszabbul, csak éppen a többiek is megtanulták a terepet és

most már figyeltek a kódokra is (illetve szélsőséges esetben pedig megérkeztek, ld. olasz csapat). A tömegrajtos hosszútávon fej-fej mellett, hatalmas hajrában 52-53. helyeket szereztünk, míg a közép-távon már csak az 53. illetve az 56. jutott. Ez a szám egyébként kilógott a sorból azzal, hogy az egyik körébe már hosszabb, igazi kínlódós, vékony-nyomos meredek szakasz került, lerombolva ezzel az addig oly szép összképet.

A váltón két fővel nem álltunk ki, csak nézőként voltunk jelen és nagy szomorúságunkra megállapítottuk, hogy ha jöttek volna tőlünk lányok, akkor bizony simán a 7-9. hely körül végeztek volna. Nagy kár volt kihagyni...

Az élmezőny a korábbiakkal ellentétben most szinte csak egy

országról szólt: a hazaiakról. Tavaly nagyon kikaptak az EB-n, most bizonyítaniuk kellett és ezért mindent meg is tettek. Hogy sikerült titka mi is volt pontosan, azt valószínűleg évtizedekre titkosította a Központi Bizottság, tény, hogy egyetlen aranyat engedtek ki a kezükből, de azt is csak 20 percre: a hosszútávon a finn Liisa Anttila jött be elsőnek, de aztán rejtélyes módon kimeszelték egy olyan pont miatt, amelyen állítása szerint járt. Még pikánsabb, hogy a másodiknak befutó Tatjana Vlaszova is látta ott. De hiába, Liisát kizárták, így Vlaszova nyert, mint az összes többi számban is, míg a férfi oldalon Eduard Hrennikov tette ugyanezt. Mögöttük a dobogón további oroszok, esetenként az összes pozícióban.

Oroszország egyébként is hozta a formáját; ismét átélhettük, hogy mennyivel jobb nekünk. A moszkvai peremvidék egy cseppet sem szépült meg, amin az sem változtatott, hogy minden bizonnyal egy kőgazdag lakónegyedbe csöppenünk (már csak a közértben talált 800 forintos sörből kiindulva). De nem ez volt a legnyomasztóbb az egészben, hanem az a tavalyról ismerős hozzáállás, hogy nekünk nem kell tudni semmiről, majd eligazít a vezetőség. Mindig minden információ az utolsó pillanatban derült ki, ha egyáltalán. A rendezők folyamatos improvizációját nem lehetett észrevenni, és ez rányomta a bélyegét az egész eseményre, amely ennél fogva annyira dísztelen lett, hogy az már szinte nem is méltó egy világbajnoksághoz.

Ha az előző – igaz, kiemelkedően hangulatos – finn VB-vel akarom összehasonlítani: az egy nagy szerelem nászéjszakája volt, ez pedig mondjuk egy 23. házassági évforduló. Még csak nem is kerek szám. A VB honlapja: <http://www.wsoc2007.ru/> (eredmények, térképek, stb.)

Marosffy Dániel

A férfi sprintpálya vége

CROSSWEAR

Hirdetés

25 Huszonötödik évfolyamunk harmadik számának megjelenése előtt továbbra sem vagyunk túl optimisták. Márciusban 65 előfizetés érkezett és így jelenleg **609** az előfizetők száma. Mintegy 100 tavalyi előfizetőnk még nem újította meg erre az évre előfizetését. Kérjük a jelenlegi előfizetőket, hogy szakosztályukban, iskolájukban, baráti körükben népszerűsítsék a lapot és próbáljanak újabb előfizetőket szervezni. Várjuk az előfizetéseket.

Szerkesztőség

Köszönet és felhívás!

A Budapest Tájfutó Sportjáért Alapítvány ezúton mond köszönetet a 2006. évi személyi jövedelemadó **1%-**ának felajánlásából befolyt **1.088-eFt**-ért.

Köszönjük mindazoknak, akik ily módon segítettek a tájfutó utánpótlás, a tájfutó élet támogatását.

Reméljük 2007. évben is hasonlóan eredményes lesz felhívásunk, és az egyre bővülő adományozási lehetőségek ellenére, a budapesti és vidéki tájfutók és ismerőseik között ismét hasonlóan sok felajánlás érkezik a Budapest tájfutó utánpótlás versenyzői részére.

Ebben a lapszámban és a következőkben is megtalálod a rendelkező nyilatkozatunkat. Adószám: **18015133-1-41**

Számítunk a segítségedre.

Csipi Erzsébet az Alapítvány titkára

Még egy lehetőség 1%-os felajánlására

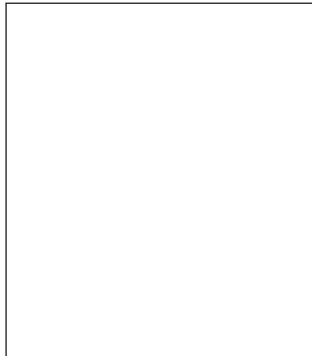
Miután a Budapesti Tájfutók Szövetsége kiemelten közhasznú szervezet, így a személyi jövedelemadó **1%-a** a Budapesti Tájfutók Szövetségének (adószám: **19622684-1-41**) is felajánlható. Így egyetlen forint áldozat nélkül segítheted sportágunk fiataljait, az utánpótlást, tanítványaink, gyermekeink rendszeres edzését, versenyztetését, sportolását.

Elnökségi ülés

Az elnökség március 5-én tartotta soron következő elnökségi ülését, amelyen értékelte a 2006. évi gazdasági helyzetet

és megtárgyalta a 2007. évi költségvetést. Meghallgatta a Térképbiroztóság beszámolóját, majd egyéb aktuális ügyeket tárgyalt.

Csurgó Mihály 1932-2007

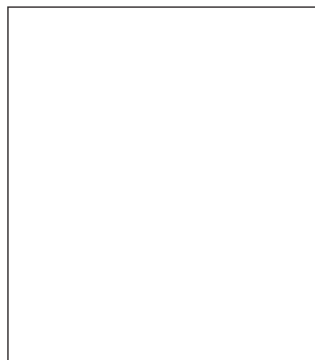

Memento Homo! Sed pulvis est...

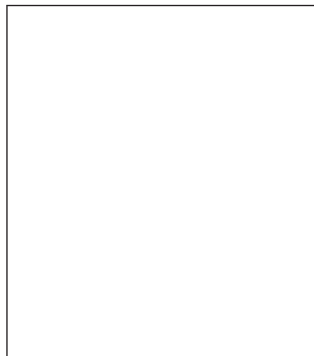
Emlékezni, az „örökkévalóságba” költözött „kollegáról”, mert versenybíró volt és szenior versenyzőt – múlt időben – szabad így nevezni. Május 14-én lett volna 75 éves; de szép kerek évforduló, és de jó lett volna élőként köszönteni. **Csurgó „Misi bá-t”**, mert a gyerekeknek az volt, itt hagyott minket, és „gyorsan” követte Fábry Pali bá-t, akivel térkép helyesbítésen és versenyrendezésen is dolgozott együtt. Budapesti diákversenyeken, diákolimpián mindig segítőkész, csendes, vállalkozó rendező-versenybíró volt, és jött is, – Szondi Feri bá-val – míg egészsége engedte. Veszteség, ki áll a rajtonalhoz vagy a célvonalhoz a helyére, mert Pali bá-val együtt már csak „lenéznek ránk”. Március 26-án ugyancsak a Makovecz teremből búcsúztattuk. De közöttünk maradsz, míg emlékeünk Rád!

Kitüntetettek

Mennyivel könnyebb megemlékezést írni azokról, akik közöttünk vannak és „rangos állami kitüntetést” vettek át március 15-e alkalmából. S most, nem a BEAC megemlékezést folytatom, mégis mindkét kitüntetett kötődik ahhoz valamilyen módon. No, és sportágunkban tevékenykedőket ritkán ér magas elismerés.

Ullrich Ede: alig 1-2 hónapja volt 70 éves, s mintha elfeledtük volna. A BEAC első OB-s csapatának már tagja volt, és a legutóbbi időkben a Szabon féle „gyermekvasút” versenyek szinte állandó indítóbírája. Azaz gyakorló nagyapóként a többi gyerekre is maradt ideje a „gázkromatográfia” művelése mellett, amelyet európai szinten időre, élvonalban művelt.

Varga András: testnevelő tanár, szakiskola igazgató. Nélküle nem lett volna ismét alapított szakosztálya a „Szeredainak” és középiskolás sportban is legalább oly fontos a tanárelnök, a Schulek ÉPI iskolában, mint volt az a BEAC szakosztály alakulásakor is. Több diákverseny, sőt Diákolimpia elnökeként a sportágunkat is megtisztelte, s jelenleg iskola igazgató mellett a Budapesti Diákisport Szövetség elnöke is. Mindkettőjüket köszöntjük állami elismerésük alkalmából és kívánjuk: továbbra is figyeljenek a tájfutó sportra is.

Szeredai L.

BTFSZ-BEN KAPHATÓ TÉRKÉPEK

Név - Hely	Marány (ezer)	Db					
Adyliget	10	300	Jánoshegy	15	475	Nagyszénás	10 96
Ágfalvi gerinc	10	157	Jánoshegy-Szépjuhászné	10	387	Népliget	5 175
Áldozóvár	15	218	Julianna major	15	13	Népliget-Synergon	5 772
Áldozóvár Hidegkút-gödre	15	112	Kamaraerdő	10	101	Népstadion	6 102
Áldozóvár-Poszla	10	418	Kápolnapuszta	15	482	Normafa	5 38
Áldozóvár-Székvolgy	10	82	Kecskehegy Hármashatárhegy	10	452	Normafa-Annarét	5 1168
Alsópark Gödöllő	5	30	Kékes.Rolling-Stones	15	254	Nyerges Vöröskő	15 5
Anna-hegy	10	105	Kékes-Benevár	10	62	Orczy-kert	3 320
Barátkút Pilisszentlélek	15	127	Kékes-Benevár 2	10	101	Ökörjárás	15 17
Békásmegyér K	5	398	Keresztoldal Piliscsaba	10	57	Öreg kovács	15 168
Bentavölgy Sós-kút	15	250	Keresztúri erdő	10	42	Órhegy Zajnát	10 19
Bentavölgy Tárnok	15	236	Király út	15	37	Piliscsaba Pilisszentiván	15 21
Bükk-puszta	15	268	Királyrét Bp Kupa	15	31	Pilisszentiván	10 9
Cseresnyés hegy Zajnát	15	35	Királyrét D Törekvés	10	91	Remetehegy	10 408
Cserestető	15	433	Királyrét É	10	89	Rókahegy	10 50
Cseresnyés árok Lajosforrás	10	23	Királyrét É Törekvés	10	47	Sátormagas	15 46
Csillebérc	15	107	Kissvábhegy	2,5	369	Siske-völgy	10 80
Csillebérc tábora	4	25	Kőhányás Várgesztes	15	93	Soroksár	15 453
Dobogókő	15	47	Körtvélyespuszta D	15	28	Sós-kút-Pax	10 150
Domonyik tanya	10	35	Körtvélyespuszta É	15	11	Szárítópuszta	10 188
Dömörkapu	10	8	Kövesbérc-Pilisborosjenő	10	21	Szarvas-hegy	10 843
Egyetem Gödöllő	5	43	Kövesbérc-Solymári fal	10	50	Szép-völgy	15 864
Erzsébetpark Gödöllő	10	80	Kövesbérc-Téglagyár	10	401	Szirtestető Piliscsév	15 261
Feketefej Adyliget	7,5	16	Kövesbérc-Teveszklák	5	578	Szulahuta-Csomozvár	15 38
Fénykő-bükk	10	97	Kövesvölgy Gánt	15	87	Szulahuta-Harangláb	10 163
Fénykő-bükk Kövesdomb	10	55	Lajosforrás	15	102	Szulahuta-Lajszka	10 164
Fénykő-bükk	15	100	Lajosforrás (1990)	15	102	Tilonka-völgy	10 100
Fénykő-bükk Szuha	15	100	Látóhegy Vadaskert	10	1023	Tinnyehegy Piliscsév	10 98
Forrásdűlő Nagykovácsi	10	21	Lófi németvölgy Várgesztes	15	23	Tisza-kastély Nagykovácsi	3 35
Garancs	10	62	Lom-hegy Lajosforrás	15	25	Várgesztes-Vérteskozma	15 16
Gellérthegy	3	83	Margita	20	90	Városliget (1997)	5 82
Gesztenyés Benta völgye	15	393	Margitsziget É	4	500	Városliget-Zuglói...	5 152
Gesztesvár Kőhányás	15	39	Máriaszakadék Csákánypuszta	10	103	Városmajor K	1,5 580
Gombáspatak	15	501	Mátyáshegy	10	79	Vitányvár	15 517
Gödörállás Tatárszentgyörgy	10	85	Mexikótábor Pilisszentlélek	10	35	Vitányvár	15 298
Gyertyános	10	353	Millenáris park	1,2	19	Vitányvár (kicsi)	15 101
Hárshegy	10	189	Mindszentpuszta	15	500	Vitányvár-Vadorzó	15 199
Határnyereg Hármashatárhegy	3	120	Nagycsikóvár-Holdvilágárok *	15	76	Vöröskő	15 70
Hosszúhegy Csobánka	15	49	Nagycsikóvár-Holdvilágárok	15	6	VöröskővárVadaskert	10 1459
Hosszúhegy Csobánka I	15	38	Nagykopasz	15	28	VöröskővárVadaskert	10 179
Iharos Sós-kút	15	202	Nagy-Kopaszhegy Piliscsév	15	229	Vöröspocolyás hát	20 34
Iharos-Nyakaskő	10	693	Nagymesszelátó	10	37	Zsíroshegy	10 587
			Nagysomlyó Piliscsév	15	129		

*tasakban

TANULJUNK TÁJFUTNI LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE (2)

Ebben a részben még nem a konkrét oktatásról, hanem az azt megelőző tevékenységről, az edzések megszervezéséről, annak módszereiről, az oktatás előtti felmérésről olvashatunk. A példákban említett „több” edző természetesen hazai vonatkozásban nem reális, de ezeket a feladatokat idősebb versenyzők és más segítők (pl. szülők) segítségével megoldhatjuk. (Szerk.)

Hogyan csináljuk?

Természetesen sokféleképpen lehet ezt csinálni. Az alapelv az, hogy először olyan gyakorlatokat végzünk, amelyekkel a lépcső egy fokozatát lehet megtanulni (részenkénti edzés) és ezután leellenőrizzük az edzés sikerét úgy, hogy egy pályán kipróbáljuk a tanultakat (az egészet teszteljük). Nem szabad viszont elfelejteni, hogy csak pályákon futni, az nem igazán edzés. Az edzésnek két részből kell állni: először egy bizonyos technikát gyakorolunk, majd a megtanult technikát kipróbáljuk egy pályán, és ugyanakkor jól szórakozunk is. Ez hasonlít a futballedzéshez, ahol először technikai gyakorlatokat végeznek, és ezután jön a meccs.

Természetesen az edzések szervezésénél sok probléma is adódhat, attól függően, hogy milyen csoporttal dolgozunk, hogy milyen terependély kell, hol lehet a térképeket beszerezni, hány edzőnk van, stb. Tehát az itt leírt gyakorlatok csak példák, amelyek azt illusztrálják, hogy hogyan lehet ezeket az edzéseket megtervezni.

Első lépés – Teszt nap

Itt az az első feladat, hogy kiderüljön, mit tudnak a tanítványaink. A kezdeti tudásszint ismerete nélkül nem lehet jó gyakorlatokat tervezni. Kezdjük úgy a napot, hogy a csoport tagjai több, különböző nehézségű pályát lefutnak. Olyan rövidre tervezzük a pályákat, hogy mindenki le tudjon futni 2-3 pályát. Minden pálya legyen a lépcső

első négy fokának egyik szintjén. Ennek a végén minden résztvevőt egy-egy alcsoportba kell besorolni technikai felkészültsége alapján. A délután folyamán meg lehet határozni, hogy mind-egyik alcsoport melyik technikai szintnek felel meg. Mindegyik csoport lefut egy, a különböző technikákat tesztelő pályát, függetlenül attól, hogy milyen szinten van, és így az edzőnek információja lesz arról, hogy milyen gyakorlatokat tervezzen a következő edzésre.

Nagyon fontos, hogy tisztában legyünk azzal, hogy a teszt napnak az a célja, hogy az edzők megismerjék, mi az, amit a fiatalok már tudnak. Nem szabad őket „osztályozni”, ez csak felmérés.

Egy, a második szintet tesztelő pálya példája:

D lépés – Kövesd az ösvényt és válaszolj meg egy pár kérdést
E lépés – Követendő útvonal hamis bójákkal

F lépés – Gyors tájékozódás felgő tereptárgyakkal

Második lépés – Edzéstervek

Tervezzünk egy jó pár gyakorlatot, ahol a technikákat gyakorolhatjuk a korrekt sorrendben. Készítsünk egy vezértérképet minden gyakorlathoz. Nem mindig lehetséges, hogy a lépcsőfokokat pontosan sorrendben tanítsuk, de ha lehet, ezt próbáljuk meg betartani. Soha ne ugorjunk át egy szintet, ha a csoport első szinten van, ne gyakoroltassunk velük harmadik szintű technikákat. Előbb ismertessük meg velük a második szintet.

Egy edzésterv példája

Tananyag

Sarkok levágása; útvonal lerövidítés ösvénytől ösvényig; ösvény és út menti tereptárgyak azonosítása; az utaktól kis távolságra levő pontok fogása.

A foglalkozás elején ellenőrizzük, hogy ki van jelen. Gyűjtünk be minden szükséges információt azoktól, akik először vannak az edzésen.

A gyakorlat

Vigyünk el a csoportokat a mintapályához, a kettős körrel jelölt helyre.

Magyarázzuk meg, hogy mit gyakorlunk ma: a sarkok levágását, nagyobb tereptárgyak és utak segítségével. Feltétlenül ismételjük meg, hogy a térkép mindig legyen betájolva, mert így segít, hogy jó irányba menjünk.

Az útelágazástól indítsuk tanítványainkat egyenként a gyakorlaton:

Az egyik csoportot az óramutató járásával egyező irányban induló pályán, a másik csoportot az ellenkező irányban.

Legalább egy edző rögtön menjen a gyakorlati pálya közepén levő rajthoz, hogy szétválassza azokat a tanulókat, akik eset-

leg utolérték egymást és együtt haladtak tovább.

A rajtnál legalább két edző biztosítsa a 2-3 perces rajtidőket.

A többi edző a pályán legyen, hogy

- az esetleg segítségre szorulókat segítsék,

- leellenőrizzék, hogy a napi gyakorlat tárgyát gyakorolják-e a tanulók (például az első pont felé haladva, azok, akik az óramutató járásával ellenkező irányban haladnak, mindannyian a nyílt réten kell, hogy levágják a sarkot),

- hogy kiigazítsák és felvilágosítsák azokat, akiknek erre szüksége van.

A harmadik lépés

Az edzésgyakorlat – Praktikus gyakorlat

Az egész csoport együtt bemelegít, nyújtó gyakorlatokkal együtt. Ezután kisebb csoportokra osztjuk a tanulókat, ha lehet nevet és egy kis táblát is adjunk mindegyik csoportnak. Az edzők levezetik a gyakorlatot. Ne felejtjük el, hogy a végén levezzünk és kocogjunk egy keveset. Egy ösvény mentén lehet ezeket a levezető gyakorlatokat kis táblákon kirakni, amit a tanulók követhetnek.

Fordította: Grant Julianna

Szerk.: Schell Antal

Köszönjük Hegedüs Ábel segítségét a gyakorló térkép elkészítésében.

NORVÉG TAPASZTALATOK (2.)

- Sosem látott profizmus -

Az alábbiakban Zsebeházy István válogatott versenyző norvégiai tapasztalatairól, élményeiről írt cikksorozatának második része következik.

A legnagyobb svéd váltóverseny: a Tiomila

E verseny, annak ellenére, hogy indulóinak számát tekintve csupán a második helyen áll, a norvég klubunknál a legfontosabb prioritást élvezi. Az idei viadalon kb. 350 csapat állt rajthoz, egyenként 10 főt számlálva. Az Östmarka OK 3 főt delegált, az A csapat a legjobb 50-be tervezte beverekedni magát, a B csapat a középmezőnyt célozta meg, a C csapat, csupán a váltóverseny hangulatáért nevezett és hogy kiszolgálja az A ill. B csapatot! Hármunk közül Józsa Gábor és Gösswein Csabi vívta ki magának az A csapatban való indulás jogát, míg jómagam kevéssel kicsúszva a legjobbaktól a B csapat törzsét képeztem. De a váltófelépítés korántsem olyan egyszerű képlet, mint ahogy azt egy átlagember gondolná. Ugyanis el kell dönteni, ki melyik pozícióban a legjobb, és ez egy szoros mezőnyben felelősségteljes munka. Egy váltótág rossz helyre való besorolása olykor komoly hibákat eredményez. Hogy mindenkinek tiszta legyen, miről beszélök, hulljon le a lepel. A Tiomila a legtöbb esetben (folyton változtatják) nagyrészt éjszaka zajlik, a tömegrajt este 23:00-kor lövik el. Kint egész más kultúrája van az éjszakai tájfutásnak, de erre majd később térek ki. Remélem pontosan emlékszem, de a következő futószámokból állt: éjszakai normáltáv (14,5 km az első és 2. futóknak), hosszú éjszakai (17,5 km a 3. futóknak), majd következik még 2 db „rövidebb” éjszakai pálya. A 6-7. futóknak rövidített pályájuk

van (7,5 km) a maradék 3 futó pedig egyre növeli a távot és végül egy 16 km-es pálya zárja a futamot. Tehát nem mindegy ki melyik pályát futja. (A legjobbaknak közel 10 órába telik teljesíteni a versenyt.) Az A váltó várt álma, hogy 50-en belül legyenek, egyetlen futó betlizése miatt szertefoszlott. Az addig 42. helyen álló csapat (amit Józsa Gábor remek futásának is köszönhet) végül hátracsúszott az 56. helyre, így elmaradt az álom, sokan csalódottak voltak, de hát ide vezet, ha ennyire komolyan vesszük a versenyt. De hát miért ne vennék komolyan? Az igazság-hoz azért hozzá tartozik, hogy volt minnek örvendenünk is, mivel az első futónk, Anders Skarholt (ezt a nevet nem árt megjegyezni) néhány lépés hátrányban a második helyen futott célba! Pedig ő még csak 20 esztendő! Tömören ennyit a külső adatokról, szürke számokról.

Átkanyarodva a B csapat életéhez, felvázolnám, mi volt a tapasztalatom a versenyen és körülötte.

Előzmények

A versenyt megelőzően másfél héttel tudatta velem az edző, hogy a B csapatban kaptam csak helyet. Korábban felvázoltam neki, hogy örömmel futnám az éjszakai pályák valamelyikét, esetleg a „Long-ngiht”-ot. De a dolgok úgy alakultak, hogy az éjszakai válogatott Józsa Gábor nyerte meg, leelőzve az összes skandináv klubtársunkat, akik jó pár év előnyben voltak hozzá képest éjszakai skandináv versenyzést tekintve, míg én csak az 5. helyezést értem el. A válasz hallatán az egyik szemem sírt a másik nevetett: Az A csapat megtelt, de futhatok éjszaka a B csapatban. Bár taktikai megfontolásból (és az eddigi külső tapasztalatok alapján) a 2. futó leszek, míg a hosszú éjszakai másra vár. Utólag visszanézve, roppant jó döntésnek bizonyult. Az első futás-

hoz nincs meg bennem az a kellő agresszivitás (nemritkán az SI dobozért való verekedés is előfordul), ami a jó eredményhez kell. Ezek a száraz tények, nem érdemes ezen vitázni. Úgyhogy az A csapattal járó felelősség लेकरült a vállamról és ennek is tudtam örülni.

A versenyt közvetlen megelőző napok, taktika ismertetése

A verseny előtt két nappal utaztunk át Svédországba, ahol még kettőt edzettünk. Egy éjszakait és egy nappalit, ahol mindkétszer igen technikai terepen futhattunk. Majd jött a taktikai megbeszélés. Mindenki két megbeszélésen vehetett részt. Volt egy általános, ami az ekkor legfontosabb elemek fejbe verését tartalmazta, ill. egy külön A és B csapatos taktikai megbeszélés. A legfontosabb gondolatok: mindig ellenőrizd, jó térképet vettél-e el. Mindig legyen nálad pót-tájéoló, ha a sajátod eltörne. Ne versengj a saját klubodon belül, hisz egy csapat vagytok. Kódokat sose felejtsetd el, ellenőrizni.

Kicsit mélyebbre ásva: Ha bolyban futsz és az emberek, nem arra mennek amerre a te pontodat képezed, akkor várj ki még egy 100 m-t. Ha ekkor sem tér le senki a vezetőtől, akkor szakadj le te, de ha senki nem követ, rövid időn belül térj vissza a bolyhoz, mert ennyi ember nem tévedhet.

Sose téveszd szem elől a bolyt. Mindig nézd a tájót, még akkor is, ha biztosnak érzed az irányt.

Ez volt az a pár mondat, amit tökéletesen megjegyeztem és még sosem hallottam, bár tény, hogy a magyar körülmények között efféle részletességel nem kell taktikát kidolgozni.

A verseny

A „0” idő előtt 9 órával érkeztem ki, a csapat sátrába beköltöztem. A B csapatos megbeszélés egyik legmeglepőbb pontja számomra az volt, mikor a csapatvezető megkérdezte, hogy befutásom után fogok-e aludni. Mivel nem tudtam miért kérdezi, és mert tudtam mikor befutok haj-

nal fél 2 lesz, azt választottam, hogy persze, fogok aludni. Néhány pillanattal később kiderült mi lett volna a lényeg. Minden B és C csapatot kijelölnek, hogy kit kell segítenie a rajtjáig. Majd a mellém kirendelt C csapatos elővett egy jegyzetet és sorra felírta a kérdéseire adott válaszaimat. A kérdések így hangzottak: alszom e még futás előtt, ha igen, mikor keltsen fel. Pontosan mikor akarok elindulni melegíteni, mennyit melegítek, és hol fogom ezt végezni. Mert ő hoz majd nekem vizet, megfogja a melegítőruhám, mikor kiindulok a pályámra. Csak pislogtam, nem hittem el, hogy ez igaz, pedig korántsem hangzik ostobaságnak. Ezért nevezem őket profiknak, mert ez nem a pénzen múlik...

Saját taktikát dolgoztam ki éjszakai 2. futásra, bár nem volt egy nagy tudomány: Egy mondatból ki lehet fejteni: A szétszakadozott bolyokat felhasználni a helyezésváratásra. Ez a következőképpen zajlott nálam, ami már több váltóversenyen eredményes taktikának bizonyult. A 218. helyen mentem ki 12 perc hátránnyal, előttem-mögöttem szétszóródott versenyzők. A pálya 14,5 km. Amint kifutottam a térképrajtból az első pontnak csupán az irányát és kódját néztem meg, a többit lényegtelennek és lassító tényezőként értelmeztem. Majd kiválasztottam a legelől futó emberkét és 200 m alatt elfutottam a sarkára, ezt követően összeállt a kb. 10 fős boly. A legfontosabb dolognak azt tartottam, hogy az első mögött futni a nehéz részben, a könnyűben eléfutni, erősebb tempóra sarkallva. Három pontot zsinórban fogtunk, majd jött a hőn áhitott hosszú átmenet. Két választás: körbe úton (skandinávoknál ez főben járó bűn), avagy át mindenben. Egy darabig az úton futott a boly vezére, de aztán elhatározásra jutott és bevágott a sűrűbe. Kisebb ritmusváltás, a boly fele leszakadt, ám 2 perc múlva utolértük az előttünk lavírozó bolyt. Egy kimondottan technikás rész következ-

zett, amiben egy hatalmas csoportba ütköztünk, jöttek is hibák. Hát meg kellett tapasztalnom, a skandinávok is tudnak hibázni. Ebből a kavardásból végül elég jól jöttem ki és a pálya feléig már sikerült 30 helyet felhoznom. A pálya második felében már csak elvétve voltak igazán technikai részek és többször álltam boly élére és kaptam el előttem futó csoportokat, végül a 165. helyen értem célba, 53 helyet javítva a váltótkom. Az edző és a B csapat elégedett volt. Végül a képességeinkhez méltó 153. hellyel zártuk a viadalt. Majd a versenyt követően fáradtan hazaindultunk Osloba.

Éjszakai edzések

A legfontosabb dolog a csapat életében, a fő versenyekre való felkészülés. Ennek rendelték alá mindent. Az edzéstípusok csak egyetlenegy dologban különböztek a hazaiakétól. Ez pedig az éjszakai tájfutás volt. Odakint elképzelhetetlen, hogy valaki, ne tájfusszon éjszaka, aki pedig válogatott akar lenni, annak egy héten minimum egyszer kell éjszakai technikai edzést végezni. Tény és való, hogy Oslo tájfutói rendszeresen szerveztek éjszakai tömegrajtos vagy egyéni technikai edzéseket. Mikor április elején megérkeztünk Osloba még majdnem mindenhol fél méterre hó fedte a terepeket, ezért a csapat Svédországba „menekült” edzőtáborozni, ahol 6 nap alatt 4 éjszakai tréninget tartott a szakosztályunk. Készültünk a Tiomilára, két válogató versenyen is indultunk, az egyik éjszakai volt. A 9,3 km-es esti pályát Józsa Gábor nyerte, 53 perccel, én 58 perccel az 5. helyen végeztem, míg Gösswein Csabi nem állt rajthoz, mondván nem szereti az éjszakai. A pálya végére öten verődünk össze és az utolsó 2-3 km-t 5 perces kilométer átlaggal teljesítettük. Meg is jeyerztük Gáborral, hogy efféle rohanásban még nem volt részünk éjszaka.

A klub és az edző nem győzte elégszer hangsúlyozni, hogy az éjszakai

tájfutás a nappali tájfutásra való felkészülésben is elengedhetetlen. A közös edzéseken nem egyszer láttam, hogy a 14-15 éves kislányok húzzák a fejükre a fejlámpát. Nem félnek és magabiztosan beronyognak az erdőbe. Na, e tekintetben lehetne mit átvennünk tőlük. Magyar válogatott edzőtáborában emlékeim szerint egyszer sem futottunk éjszaka, pedig igen megfontolandó ötlet, és rendkívül hasznos edzéstípus. A tájoló fokozott használatát nem tanítják, csupán javasolják, de ez a terep függvényében szinte elkerülhetetlen.

Általános tapasztalatok a norvég terepről

A legtöbb norvég terep, szinten, mocsaras, egyszerűan igazi Skandinávia, amely a kontinentális terepen edzett versenyzőkből szinte kiszívja az erőt. A hozzánk legközelebb eső terepen, nem nagyon lehetett 11-12 percen belülieket futni egy pályán. Mikor résztávotunk ebben az erdőben, még akkor is meg kellett küzdenünk a 7 percen belüli ezekért. De azért nem mindenhol volt ilyen drasztikus a helyzet. Amivel egy közép-európai a legtöbbet nyerheti egy versenyen, az a jó útvonalválasztás, amivel főként energiát spórolhat meg. A növényzetet tekintve szinte kivétel nélkül mindenben át lehet menni, az egyes és kettes zöldkebe gondolkodás nélkül bele lehet futni, nem akad rajta fenn az ember, nincsenek szúrós, tüskés növények. A 3-as zöldet is az esetek 70%-ában be lehet vállalni. A durva nyílt területek már komolyabb gondot okozhatnak, főleg ha alattuk még mocsár is van, ezeket, ha lehet, el kell kerülni a gyors elfáradás miatt.

A hegyoldalak tele vannak olyan sziklafalakkal, amiket a térkép nem jelöl, ugyanis a norvégok csakis azokat a sziklafalakat veszik fel a térképre, amiről ha leugrik az ember, biztosan meghal. Az ösvényeken futni sem kis kihívás, mivel az gyakran köves vagy gyökerek lógnak keresztbe. Esetleg

Színes Tiomila térkép

kallioni (csupasz sziklafelszín) fut keresztül és van, hogy bele is veszik. A mocsarak többnyire járhatók, csak lendülettel menjen bele az ember, különben értékes másodperceket veszíthet, ha leáll óvatoskodni.

A mezőny

Zárszóként a mezőnyrel fejezném be a beszámolót. Nos, Norvégiában közel 15-ször annyi tájfutó él, mint ahány kicsiny hazánkban. Túláságosan nem kell ragoznom, hogy ez mihez vezet. Rendkívül szoros a mezőny, mind a nőknél, mind a férfiaknál. Egy kisebb hiba is több helyezésbe kerülhet. Kivételek nincsenek. Gyakori az 1 perces indítási köz, ami már olyan szoros, hogy nem is érdemes arra figyelni, hogy hol a mögöttem induló, csakis előre szabad figyelni.

Konklúzió

Minden tekintetben előnyösebb helyzetben vannak a skandinávok, komoly nemzetközi eredményt csakis a kinti felkészüléssel lehet elérni, bár garantálni senkinek sem garantálja. A 4 hónap alatt gyönyörű helyen laktam és bepillantást nyerhettem, hogy a nagy északiak hogyan csinálják. Akinek csak van rá lehetősége, ne habozzon és utazzon ki Skandináviába, jó tapasztalatszerzésnek és nyaralásnak sem utolsó...

Tiomila útvonal elemzés

Nos, a cikkben már foglalkoztam a taktikával és ennek következtében az útvonalokról is írtam, de négy részt azért kicsit részletesebben is kiemelnék. E négy átmenetben különböző tapasztalataim, észrevételeim voltak, amik tanulságosak a jövőre nézve.

Ami fontos: ezt a pályát éjszaka futottam.

1. Rajt - 1 (52): A cél területe egy cross-pályán volt és innen kifutva a rendezők rögtön egy kis meglepetéssel fogadtak minket, ugyanis a rajtbójánál azonnal egy hátraarcot kellett vennünk. Mivel előttem voltak szétszórva versenyzők, ezért nem akartam túlságosan sokat fog-

lalkozni a tájékozódással, úgyhogy levettem az irányt és megnéztem a kódot. Amit fontosnak tartottam, hogy addig ne nézzek térképre, amíg a műutat el nem érem, addig csakis a felzárkózásra koncentrálnjak. Úgy 300 méter után felfutottam a 10 fős boly elejére és beálltam a 3. helyre. Előrébb nem akartam mivel tudtam, hogy rögtön farstával kezdnék, így hiba lenne csak az első futót követnem. A műutat elértük, majd a ligetes után az erdőt is, újra megnéztem a térképet és figyeltem arra, hogy ha a többiek letérnek az irányról és befutnak a völgybe, akkor váljak ki. Szerencsére senki sem vált ki. Egy ponthoz értünk, de éreztem, hogy ez még nem az enyém, így tartva az irányt tovább mentem még 4 emberrel és rövidesen bele is ugrottunk a gödörbe és már „dugtam” is. Kezdsének nem volt rossz.

2. 3 (58) – 4 (155): A hármásra menet már láttam, hogy hosszú átmenet jön, és biztos voltam benne, hogy ez is meg lesz „farstázva”. Csak két választási lehetőség volt az útvonalat tekintve, vagy úton kerülve (amit nem igazán szeretnek az északiak) vagy át mindenben. A 7-8 fős boly második embereként vártam, hogy mi fog történni. 200 méternyi futás után már azt hittem, hogy ez a csoport már nem fog bevágni az erdőbe, de amint átvillant az agyamon ez a gondolat, már ropogtak is az ágak az éllovas lába alatt, halkan meg is jegyeztem: „NA VÉGRE!!”

Be kell, hogy valljam, azalatt a szűk másfél kilométer alatt, amíg el nem értük a vezetéket, nem sokszor néztem térképre és nem is nagyon tudtam merre járunk, csupán utólag felidézve tudtam berajzolni az útvonalamat. De aztán közeledve a ponthoz, ismét „elővettem” a térképet. A vezetéken túl 400 méterre az utat keresztezve megpillantottam egy másik bolyt is, így a futótársak váltása mellett tettem le a voksomat. Rövid sprint és máris más felirattal

bozót-felső táncolt előttem. Az elsőt csak 1 percel később tudtam megfogni, mivel véletlenül nekirohantam egy sziklafal tetejének, így ennek megkerülésével vesztettem jó néhány másodpercet. A sziklafal után rögtön egy hegy következett (154-es és a 157-es közti) amiről tudtam, hogy az én pontomtól észak-keletre van, így 2 társammal egyetemben átnyargaltunk a másik dombra és már be is villant e mi pontunk. Minimális idővesztéssel ezt a pontot is érintettem.

3. 4 (155) – 12 (183): Annak ellenére, hogy bőven hibáztam ebben a sok kis rövid átmenetben, azért ezt is kiemelném, mint hasznos tapasztalatot. Itt rá kellett jönnöm, hogy a skandinávok is tudnak keverni rendszeren. Eddig jól ment a tájékozódás, de itt nem követtem a taktikát, illetve az ötösön lévő kavarodás teljesen kizökkentett ebből a ritmusomból. A pont közvetlen közelében minden „lovam” meghűült és összevissza rohangált, én is elvesztettem a kontaktust a térképpel ezen a részletgazdag területen. Majd a 9-esre és a 12-esre sem sikerült hiba nélkül mennem, ami annak köszönhető, hogy nem volt egy profi csapat az a boly, beleértve engem is, de aztán jött egy igen izmos gyerek...

4. 12 (183) – 13 (153): Tehát, jött az a srác. Meggyőző lendülettel fogta meg a 12-est, így beálltam mögé, de rettentő nehéz volt vele elfutni. A cél már az elején világos volt: a vezetéken túli útelágazás elérése. Ez hibátlanul sikerült, majd következett egy kis meglepetés. Én elméletileg az elágazásból a déli kerülőt néztem ki magamnak, de a srác az északin indult meg. Nem követtem tovább, mert úgy véltem, az alulról való kerülés rövidebb, a boly kettévált, az egyik mögöttem, a másik a sráccal. Örömmel konstatáltam, hogy az „én” csoportom ért oda hamarabb. A srácot még később láttam, de örültem, hogy egy egyéni kezdeményezésem sikerrel zárult. **Zsebeházy István**

**Hirdetés
Színes
HSE féloldal**

Graffic-Com

MTFSZ ELNÖKSÉGI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

Ideje: 2007. március 5.

1. Javaslat a Térképkiadási Szabályzat módosítására. Ea.: Sötér János

A Szabályzat új neve Térképkiadási és felhasználási Szabályzat lesz, jelezve az újonnan szabályozott területet. A Térképbizottság a Szabályzatot más területekkel is megpróbálta egységesíteni. Kisebb vita alakult ki a K-szám körül: ez lenne hivatott megakadályozni a partizánakciókat. Fehér Ferenc szerint a K-szám védeltségét ad. A Térképbizottság szeretne új díj-szabást megállapítani ezzel kapcsolatban, arról azonban a Közgyűlés már döntött – díja marad tehát 2.000 Ft. A Térképtár Bizottság azt szeretné, ha minden új térképre új K-szám kerülne. Jenővári Gabriella megjegyzi, hogy a térképkiadás általában nincs szabályozva, Fehér Ferenc az eredeti munka megbecsülésére buzdít.

Határozat: Az elnökség a módosított Térképkiadási és felhasználási szabályzatot elfogadta.

Igen: 8; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

2. Tájékoztató a Közgyűlés előkészítéséről. Ea.: Less Áron

A Közgyűlés a terveknek megfelelően zajlott le, 96-ból 54 tagszervezet képviseltette magát, határozatképességünk nem volt veszélyben. Az elnökség által elfogadott anyaghoz képest a Közgyűlés egy lényegi változtatást fogadott el: Virág István javaslatára az Alapszabályban megváltoztatásra került, hogy az elnökség ne csak javaslatot tehesen, de adományozhasson is kitüntetések. A Szegedi Vasutas SE azon javaslatát, hogy maradjon továbbra is a bajnokság része a hagyományos Országos Csapatbajnokság, a Közgyűlés a következő módosítással fogadta el:

„2009-ig maradjon továbbra is a Bajnoki Rendszer része a hagyományos Országos Csapatbajnokság, 2008. novemberében egy ad hoc bizottság javaslata alapján az elnökség dönt arról, hogy melyik csapatbajnoki forma maradjon a Bajnoki Rendszer része: a régi, az új vagy mindkettő”.

Mihácz Zoltán írásos előterjesztésében Palatinszky Jánost kéri fel az ad hoc Bizottság vezetésére, egyben rábízna a Bizottságra az elnökség által februárban tárgyalta váltóversenyek népszerűsítésének kérdését is. Palatinszky János a feladatkört összefoghatónak tartja és vállalja, hogy az áprilisi elnökségi ülésre munkatervet hoz, valamint felkéri a Bizottság tagjait.

Határozat: A Közgyűlési határozatban megjelölt ad hoc bizottság vezetésére és létrehozására „A nem egyéni versenyszámok rövid és középtávú fejlesztési irányainak meghatározása” témában, az elnökség Palatinszky Jánost kéri fel.

Igen: 11; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

3. Tájékoztató az elnökség első évének tevékenységéről. Ea.: Juhász Miklós

Az anyag inkább statisztika, mint tájékoztató, így az elnökség a dokumentum címének megváltoztatását kéri, „Statisztikai tájékoztató az elnökség első évének munkájáról”-ra. A dokumentumot az MTFSZ hivatalos honlapján haladéktalanul közzé kell tenni.

Határozat: Az elnökség a módosított statisztikai tájékoztatót az elnökség első évének munkájáról elfogadta. Igen: 11; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

4. Tájékoztató az Ifjúsági EB szervezési munkálatairól. Ea.: Palatinszky János, Less Áron

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség lapja

2007. 3. szám

Kiadja a Szövetség:

A kiadásért felel:

Less Áron

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos, Cserpák Zsolt, Madarassy Pál, Kelemen János, Zentai József, Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá	megjelenik
3. 03. 27.	04. 06.
4. 05. 08.	05. 18.
5. 06. 19.	06. 28.
6. 07. 17.	07. 27.
7. 08. 21.	08. 31.
8. 09. 25.	10. 05.
9. 10. 23.	10. 31.
10. 11. 20.	11. 30.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,

Telefon: 88/421-404

8200 Veszprém,

Gyöngyvirág u. 16/F

E-mail: tajfutas@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

A terepi engedélyeket a napirendi pont két előadója látta, azok rendben vannak. Palatinszky János kiemeli, hogy pozitív változásokat tapasztalt, különösen az Ifjúsági EB és a Felnőtt VB Szervezőbizottsága közötti kapcsolatban. Dr. Nagy Árpád ezúton is köszönetét fejezi ki a Tájéftás Napján megszervezett promóciós vacsoráért. A térkép kérdése is rendeződni látszik, a térképellenzőrzés megtörtént, annak eredményeit Dr. Nagy Árpád és Sötér János vezetők térképjavító is elfogadják. Palatinszky János nem lát jelentős problémát az Ifjúsági EB megrendezése előtt.

5. Bizottsági munkatervek.

a.) Élsport- és Edzőbizottság. Ea.: Fehér Ferenc

A Bizottság alapvető feladata a válogatott munkájának felügyelete. Ősszel edzői konferenciát is szervez a Bizottság. Az utánpótlás szövetségi kapitány mandátuma 2007 őszén lejár, a Bizottság feladata annak előkészítése, hogy a novemberi elnökségi ülésen döntés születhessen az utánpótlás szövetségi kapitány személyéről.

Határozat: Az elnökség az Élsport- és Edzőbizottság 2007. évi módosított munkatervét elfogadta. Igen: 10; Nem: 0; Tartózkodott: 1.

b.) Informatikai és Technikai Bizottság. Ea.: Molnár Péter

A Bizottság feladatai alapvetően változatlanok, a fejlesztések között ki kell emelni az elektronikus ügyintézés lehetőségének megteremtését, fejlesztését. A honlagra felkerültek a senior oldalak is. Az elnökség az elmúlt év tapasztalatait alapul véve konkrétumokat, határidőket, követelményeket, felelősöket szeretne látni a munkatervben.

Határozat: Az elnökség az Informatikai és Technikai Bizottság 2007. évi munkatervét elfogadta azzal a kitéllettel, hogy a bizottságvezető követelményrendszer és határidőket rendel az egyes feladatokhoz az áprilisi elnökségi ülésre. Igen: 11; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

c.) Nemzetközi Regionális Kapcsolatok Bizottsága. Ea.: Kovács Gábor

A feladatok egy része 2006-ról húzódik át, ezen kívül vannak állandó és hosszútávú célkitűzéseik is. Juhász Miklós felkéri Less Áront, hogy segítsen a célok megvalósítása érdekében, vizsgálják meg a bizottságvezetővel, hogy a feladatlistából milyen konkrétumok teljesíthetők 2007-ben.

Határozat: Az elnökség a Nemzetközi Regionális Kapcsolatok Bizottságának 2007. évi munkatervét elfogadta. Igen: 11; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

d.) Senior Bizottság. Ea.: Jenővári Gabriella

A Senior Bizottság munkatervének váza évek óta változatlan, minden évben egy-két alkalmi feladattal egészül ki, 2007-ben ezek közül az egyik a pályakitű-

zési elvek vizsgálata különösen az időskorú senior kategóriákban, a rangsoroló versenyek értékelése alapján.

Határozat: Az elnökség a Senior Bizottság 2007. évi munkatervét elfogadta.

Igen: 11; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

6. Reform feladatok. Ea.: Mihácz Zoltán

a.) Javaslat a minősítési ponthatárokról.

A Minősítési Szabályzatot februárban a ponthatárok kivételével elfogadta az elnökség. Azóta felmerült még egy hiba a felnőtt és senior pontok átszámításánál, ami most orvoslásra kerülhet. Mihácz Zoltán a ponthatár-mizéria jövőbeni megoldására kérdőívet szándékozik készíteni, melyben az elnökség alapvető minősítési szándékai felől tájékozódna.

Less Áron javaslata szerint mind az I. osztály, mind az aranyjelvény megszerzésének ponthatára 90 pontra változna, a többi ponthatár változatlan maradna. A 2006-os eredmények alapján úgy tűnik, összességében kevesebb a legmagasabb minősítést elért száma. Mivel az elnökség nem kívánt létszámokat előírni, így a korábbi számadatokat kell megcélozni. Az utóbbi tíz évben a női és férfi I. osztályiak, valamint a leány és fiú aranyminősítésük száma a következőképpen alakult: 18, 29, 32, 35. Less Áron azt prognosztizálja, hogy a 90 pontos határ esetén ezek a számok a következőképpen alakulhatnak: 18, 25, 25, 30. Kovalcsik István minősítési referens a javaslattal egyetért.

Zsigmond Tibor felveti, hogy a bronzminősítésük száma rendkívül alacsony. Jóval több a senior harmadosztályú férfi, mint az összes bronzminősítésű fiatal. A bronzminősítésük száma az ezüstjelvényesekhez képest is kevés. Minősítési rendszerünk sok éve hordozza ezt a problémát, remélhetőleg a jövőben sikerül rá megoldást találni.

Határozat: Az elnökség a módosított Minősítési Szabályzatot elfogadta.

Igen: 8; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

b.) Javaslat a Szakosztályi pontverseny új számítási módjára.

Mihácz Zoltán két döntési javaslatot hoz az elnökség elé. Az első, hogy egy senior bajnoki pont egy egész vagy csak fél pontnak számítson a Szakosztályi Pontversenyben. A második, hogy a térképészítést a pontverseny milyen mélységig vegye figyelembe. Új rész az előző elnökségi üléshez képest a nemzetközi szereplés díjazása, valamint a ranglistahelyek alapján járó pontok differenciálása a 2000-ben elfogadott változat alapján.

Zsigmond Tibor túl soknak tartja az aranyminősítésért adandó 10 pontot, valamint a térképészítésre jutó pontokat sem találja megfelelőnek. Elfogadhatatlannak tartja a senior bajnoki pontok és ranglisták beszámí-

tását a pontversenybe. Szerinte a szeniorok nem az eredményért versenyeznek, ez a számítási mód újabb szöveget verhet az utánpótlásnevelés koporsójába. A kluboknak sokkal jobban megéri a szeniorok versenyztetése, a szeniorok inkább edzősködhetnének és versenyeket rendezhetnének. Mihácz Zoltán felhívja a figyelmet, hogy az első javaslatban egy szenior bajnoki pont csak egyharmad pontot ért volna. Fehér Ferenc sem támogatja a szeniorok előretörését.

Jenővári Gabriella kiemeli, hogy a Szenior Bizottság nem ragaszkodik a szenior bajnoki pontok egy az egyben történő átszámításához. Palatinszky János felhívja a figyelmet arra, hogy a szeniorok létezését nem szabad figyelmen kívül hagyni, ugyanakkor rámutat, hogy ezzel a szabályozással is alakíthatja az elnökség a sportágat. A Versenybizottság az áprilisi elnökségi ülésre elkészíti a 2006. évi Szakosztályi Pontversenyt. Ha ezek alapján az elnökség úgy gondolja, módosíthatja a szabályozást.

Határozat: Az elnökség a módosított javaslatot a Szakosztályi Pontverseny új számítási módjáról elfogadta a szenior bajnoki pontok figyelembe vételének kivételével.

Igen: 8; Nem: 0; Tartózkodott: 0.

Zsigmond Tibor szavazásra bocsátja, hogy a szenior bajnoki és ranglistapontok milyen mértékben kerüljenek bele a Szakosztályi Pontversenybe. Arra, hogy 2:1 arányban, 4-en szavaztak, 3:1 arányú beszámításra 3-an, nem beszámításra 1 szavazat érkezett. Mivel a levezető elnök nem a 2:1 arányú beszámításra szavazott, ennek az alternatívának nincs meg az abszolút többsége, így új kérdést tesz fel szavazásra: 3:1 vagy 2:1 arányban kerüljenek beszámításra a szenior bajnoki és ranglistapontok.

Határozat: Az elnökség döntése alapján a szenior bajnoki és ranglista pontok a Szakosztályi Pontversenybe harmadolva számítanak be.

Igen: 4; Nem: 4; Tartózkodott: 0. Elnöki szavazattal.

Jenővári Gabriella felhívja a figyelmet, hogy az előző határozatban az elnökség már elfogadta a szenior ranglistapontok egy az egyben való beszámítását a Szakosztályi Pontversenybe.

7. A 2009-es VB Szervezőbizottságával kötendő szerződés előzményei.

Ea.: Gerzsényi Zsolt, Less Áron.

Az elmúlt tíz év során Magyarország négy nagy világversenyt lebonyolításának jogát nyerte el. Az első három esetben az MTFSZ megbízott egy vagy több jogi személyt az esemény lebonyolításával, azaz a Szövetségnek nem volt közvetlen beleszólása a szervezésbe, csak tájékoztatást kapott. Mindhárom esetben a Szervezőbizottság gazdaságilag teljesen független volt az MTFSZ-től, innen pénzügyi támogatást nem

kapott. A 2009. évi Világbajnokság esetében azért lehet más a helyzet, mert az esemény összköltségtérítése kb. háromszorosa lesz az említett három esemény összköltségtérítésének, hozzávetőleg 300 millió forint. Az elnökség egyetért abban, hogy a szakmai döntéseket a Szervezőbizottságra hagyja. Juhász Miklós nem zárkózna el attól, hogy az MTFSZ pénzügyi segítséget is nyújtson a Szervezőbizottságnak, azonban ragaszkodna hozzá, hogy a Szervezőbizottsággal kötendő szerződésben legyenek egyensúlyban a kockázatok, hasznok és a jogkörök. A döntést legkésőbb a júniusi elnökségi ülésen kell meghozni. Az elnökség egyetért Juhász Miklós ezen javaslatával.

Az elnök egy olyan konstrukciót tudna elképzelni, melynek során az MTFSZ-nek szakmai szinten nincsen beleszólása a rendezésbe. Az MTFSZ garanciát vállalna az esetleges veszteség 25-30%-ának finanszírozására, de csak a Szövetség tartalékjának erejéig. A Szövetség ezért valamilyen fix értékű juttatást kérhetne: Juhász Miklós el tudja képzelni, hogy az MTFSZ 2009-ig évi 2,5 millió forint kölcsönt ad a Szervezőbizottságnak, amit az a magyar válogatottra köteles fordítani. Ha a rendezvény veszteséges, a VB Szervezőbizottságának ezt a pénzt nem kell visszatérítenie.

Gerzsényi Zsolt alapvetően tud azonosulni ezen konstrukcióval, ugyanakkor egyeb, az esetleges veszteséget csökkentő tényezőkre is rámutat (pl. rangsoroló és sportágfejlesztési díj a Hungária Kupán). Gerzsényi Zsolt tájékoztatásul elmondja, hogy kb. 90 millió forint szponzori pénzre van szükség ahhoz, hogy a rendezvény ne zárjon veszteségesen.

Kovács Balázs azt szeretné tudni, hogy egyáltalán van-e igény a Szervezőbizottság részéről effajta kölcsönre. Juhász Miklós megkéri a VB Előkészítő Bizottságát, hogy válasszon a felkínált alternatívák közül és hozzon egy konstrukciós javaslatot az áprilisi elnökségi ülésre.

8. Gyerekek, főtítkári tájékoztató. Ea.: Less Áron

Tájfutó szakosztálya megszűnéséről tájékoztatta az irodát a Szuperinfó SC, 96-ra apaszta ezzel taglétszámunkat. Minspart Sarolta a Nemzeti Sportszövetség 2006. évi Életműdíjában részesült. (Az NSSZ főtítkára elmondta, hogy szervezetük is Sacit támogatta a Nemzet Sportolója címért folytatott küzdelemben, az Életműdíjat ezért adományozták éppen most éppen Neki.)

A Diáktájfutás program vezető koordinátori pályázata eredményeként Kelemen Jánossal kezdte meg a szerződés-kötési egyeztetéseket a Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság. Kelemen János azonban viszszaállépet, a vezető koordinátori szerződés Scultéty Mártonnal lesz megkötve. Úgy tűnik, a Bizottság túl sok feladatot akart adni a vezető koordinátornak, ezek egy része most visszazáll rájuk.

Statistikai tájékoztató az elnökség első évének munkájáról

10 elnökségi ülés adatai 2006. március 1. és 2007. február 28. között:

Résztevők: Elnökség: Juhász Miklós 10, Zsigmond Tibor 10, Mihácz Zoltán 10, Fehér Ferenc 10, Jenővári Gabriella 10, Kovács Balázs 10, Kovács Gábor 10, Molnár Péter 10, Palatinszky János 8, Sötér János 8, Gajdos Tamás 6 (átlagosan 10,2 elnökségi tag volt jelen)

Vendégek (állandó meghívottak): Bogdány Szilvia 10, Less Áron 8, Kiss Zoltán 7, Vásárhelyi Tass 7, Hegedűs Zoltán 6, Nagy Gergő 6, Gerzsényi Zsolt 5, Dr. Salga István 4, Vass László 4, Bugár József 3, Dr. Dobrossy István 3, Erdélyi Tibor 3, Kovács Zoltán 3, Máthé István 3, Hegedűs András 2, Horváth Imre 2, Dr. Nagy Árpád 2, Nemesházi László 2, Ézsias Katalin 1, Gerely Ferenc 1, Kovalcsik István 1, Lux Iván 1, Marosffy Dániel 1, Scultéty Péter 1, Dr. Szilávik Zoltán 1, Valkony Ferenc 1, Vonyó Gábor 1, Dr. Zentai László 1. (Átlagosan 9 vendég volt jelen)

Jegyzőkönyvhiteltesítők: Kovács Gábor 4, Jenővári Gabriella 3, Palatinszky János 3, Sötér János 3, Fehér Ferenc 2, Mihácz Zoltán 2, Molnár Péter 2, Kovács Balázs 1.

Napirend: Összesen 86 napirendi pont lett megtárgyalva, 164 határozat született, ebből 5 elektronikus úton, az alábbi felbontásban:

Napirendi pontok száma	Összes határozat száma	Elektronikus úton hozott határozatok
2006. március 6.	7	13
2006. április 10.	7	24
2006. május 15.	8	11
2006. június 12.	10	17
2006. augusztus 28.	8	9
2006. október 9.	9	11
2006. november 13.	7	15

2006. december 11.	9	18
2007. január 22.	9	20
2007. február 12.	12	25

Napirendi pont előterjesztők:

Kovács Balázs 11, Mihácz Zoltán 10, Fehér Ferenc 10, Zsigmond Tibor 8, Juhász Miklós 6, Molnár Péter 5, Gajdos Tamás 4, Jenővári Gabriella 3, Palatinszky János 3, Kovács Gábor 2, Sötér János 2 (összesen 64).

Less Áron 25, Vass László 5 (összesen 30).

Hegedűs Zoltán 5, Dr. Dobrossy István 3, Hegedűs András 3, Kiác Bence 3, Kovács Zoltán 3, Dr. Nagy Árpád 3, Gerely Ferenc 2, Lux Iván 2, Marosffy Orsolya 2, Máthé István 2, Nemesházi László 2, Erdélyi Tibor 1, Kovalcsik István 1, Marosffy Dániel 1, Vásárhelyi Tass 1, Vonyó Péter 1 (összesen 35). Budapest, 2007. március 1.

Juhász Miklós s.k.

Pályázati felhívás

Az MTFSz naptár bizottsága pályázatot hirdet a 2008. évi (hagyományos) csapatbajnokság megrendezésére. A tervezett időpont 2008. szeptember 7., a Rövidtávú bajnokságot követő nap, színhelye célszerűen minél közelebb legyen Szolnokhoz.

A bajnokság rendezőjével az MTFSz szerződést köt. A szerződés tervezett szövege a szövetségi irodában megtalálható. A pályázóknak vállalniuk kell, hogy 1 évvel a verseny előtt felveszik a kapcsolatot a kijelölt Szövetségi Ellenőrzőbíróval és együttműködnek vele a Szövetségi Ellenőrzőbírói Rendszer szabályai szerint.

Pályázni az MTFSz portál adattárából letölthető jelentkezési lappal lehet, melyet e-mail-ben kell elküldeni Hegedűs Andrásnak (ahgedu1@enternet.hu). Ehhez csatolni lehet egy legfeljebb 1 oldalas levelet, amelyben a rendezőség ismerteti azokat a rendezési elképzeléseket, amelyek az adatlapról nem derülnek ki.

A pályázatok beküldési határideje 2007. április 15.

Felnőtt VB 2009 – tervezett program

Időpont	VB	Egyéb versenyek	Más szakágak
08. 09. vasárnap		SZV	
08. 10. hétfő		PVS	
08. 11. kedd		VTC	
08. 13. csütörtök		ARA	
08. 14. péntek		BEA	
08. 15. szombat		SDS	
08. 16. vasárnap	Középtáv selejtező		Tájkerekpár (hosszú)
08. 17. hétfő	Hosszútáv selejtező	Hungária Kupa (középtáv)	Tájkerekpár (rövid)
08. 18. kedd	Megnyitó	Hungária Kupa (hosszútáv)	Tájtirton
08. 19. szerda	Középtáv döntő	Hungária Kupa (középtáv)	GPS ???
08. 20. csütörtök	Rövidtáv selejtező és döntő		Pontbegyűjtő
08. 21. péntek	Váltó, Trail-O I.	Hungária Kupa (rövidtáv)	Trail-O open, Mobilos
08. 22. szombat	Trail-O II., Trail-O Záró, Médiavers.	Hungária Kupa (hosszútáv)	Trail-O open, Mikrosprint
08. 23. vasárnap	Hosszútáv döntő, Bankett - Záró	Hungária Kupa (középtáv)	

TÉRKÉPKIADÁSI ÉS FELHASZNÁLÁSI SZABÁLYZAT

Általános rendelkezések

A Térképkiadási Szabályzat érvényes a megjelenés napjától. A Térképkiadási Szabályzat (a továbbiakban Szabályzat) módosítása a Magyar Tájékoztató Futó Szövetség Alapszabálya alapján lehetséges, ez a 18.§. (2) e. bekezdés szerint a Szövetség Elnökségének hatáskörébe tartozik.

A Szabályzat célja

A tájfutó sport legnépszerűbb eszköze a térkép. A jó minőségű térképek megléte egyrészt a színvonalas versenyek rendezésének kulcskérdése, másrészt a későbbi térképek készítésének egyik alappillére is. A Szabályzat a magyarországi tájfutó térképek kiadását hivatott hivatalos keretek közé terelni.

Tájfutó térkép készítéséhez mindenkinek joga van, amennyiben ezen szabályozásnak és az ide vonatkozó törvényi feltételeknek megfelel.

A Szabályzat célja:

- a tájfutó térképek kiadásának törvényes kereteket biztosítani a magyar állam, mint az állami alapadatok szolgáltatója oldaláról;
- a tájfutó térképek kiadásának törvényes kereteket biztosítani a térképek készítőinek és kiadóinak, szerzői és kiadói jogainak oldaláról;
- a megjelenő tájfutó térképek megfelelő színvonalának biztosítása, különös tekintettel a kiemelt versenyek (országos bajnokságok, világ ranglista futamok) térképeire;
- a kiadott tájfutótérképek követhető, átlátható rendszerben történő nyilvántartása és archiválása;
- a megjelent térképek felhasználásának szabályozása a térkép kiadóinak és a felhasználói jogosságok védelme érdekében;
- a tájfutó térképek kiadása körüli jogviták megelőzése, minimalizálása.

E célok megvalósítása érdekében az alábbi területeket kell szabályozni:

- a térkép kiadás feltételeit,
- a Térképbizottság által megfelelő feltételek teljesítése esetén kiadott engedélyszám;
- minden térképhez térképfelelős megnevezése;
- a kiemelt versenyek térképeinek kiadás előtti ellenőrzése;
- a térkép felhasználását.

1. Tájfutó térkép készítése, kiadása

- Tájékoztatói versenyre – tájfutás, tájékoztatói kerékpározás, sítájfutás, trail-o, túra verseny – edzésre használt, IOF jelkulcs alapján készített térképet bármely tájfutással foglalkozó személy, sportszervezet, gazdasági társaság készíthet, adhat ki, az alábbiak betartásával:

- a. A térkép kiadáshoz szükséges engedélyekkel rendelkezzen (területgazdák, erdészet, természetvédelmi engedélyek, ... stb.)
 - b. Az illetékes területi szövetséggel egyeztessen,
 - c. A térképkészítéshez szükséges, hivatalos úton beszerzett alapanyagokkal (alaptérképpel), azok feldolgozásához megfelelő engedéllyel rendelkezzen (régii tájfutó térkép esetén a korábbi kiadó engedélyével).
- d. Az adott területen sporttevékenységi korlátozás ne legyen.

2. MTF SZ engedélyszám (K-szám)

- a mellékelt kéréslapon igényelhető, amely 12 hónapig érvényes. Az érvényesség ideje a kiemelt versenyek és országos bajnokságok esetén 24 hónap.
- K-számot egy időben (12 hónapon belül) egy területre kell igényelni. A kivágatok jelzése: K-.../a, /b, ... (max.:20 km2)
- a K-számot a Térképbizottság adja ki;

- a megadott K-számokat tartalmazó adatbázist a Térképbizottság kezeli, az adatbázis (térkép neve, méretarány, alapszintköz, tájegység, K-szám, kiadó, térképfelelős neve, elérhetősége) havi frissítéssel felkerül az MTF SZ hivatalos honlapjára;

- a K-szám díja: 2000 Ft, igénylőkor fizetendő – (az év során befolyt összeget a térkép helyesbítés támogatására, kiemelt fontosságú ellenőrzésekre, térkép helyesbítő rajzoló tanfolyamok rendezésére, műszerek beszerzésére fordítjuk) Késedelmes K-szám igénylés esetén dupla díj számolandó (határidő a kiadást ill. a felhasználást megelőző 1 hónap);

- az elkészült térkép példányait a térkép kiadásától (első verseny, edzés) számítot 1 hónapon belül, de legkésőbb a naptári év végéig el kell küldeni a Térképtár bizottság részére. A nyomdai úton sokszorosított térképekből 50 darab [20 példány az ingyenes példány, a 30 gyűjtői példányért darabonként (bruttó) 100.-Ft-os (azaz térképenként 3000.-Ft-os) térítés jár], a nyomdával, fénymásolóval sokszorosított térképekből kivágatonként 5 kötelespéldányt kell beküldeni –, a beküldött térképek minősége egyezzen meg a versenyen szolgáltatott minőséggel.

- Rangsoroló, regionális rangsoroló verseny csak MTF SZ K-számmal rendelkező térképpel rendezhető.

- A K számot a térképen az alábbi formában kell feltüntetni:

o K-816/a-2007 „2007”- a kiadás éve (egyszer hosszabbítható díj fizetés nélkül)

- A K szám megléte önmagában más szervezet számára a tereppel kapcsolatban nem kizáró érvényű.

- Új K-szám az adott egyesület, szövetség részére nem adható ki, amíg a köteles példány tartozása van.

Az MTF SZ honlapján található adatbázis visszaigazolja az ezzel kapcsolatos információkat.

o Az adott időszakra (12 hónap) kapott K-szám birtokában a térképről utánnyomás csak az adott időszakban (12 hónap) készíthető új K-szám kérése nélkül. Az utánnyomás tényét a térképen fel kell tüntetni (pl. K-816/a-2007 – utánnyomás). Az utánnyomásos térképek esetén a köteles példányokat ismételten be kell szolgáltatni.

o Az előző év(ek)ben kinyomatott (változatlan) térképek a későbbi években is felhasználhatók újabb K-szám kérése nélkül (utánnyomás esetén új K-számot kell igényelni).

3. A térképfelölés

- minden újonnan kiadott térképhez térképfelölést kell megnevezni a térkép kiadójának a K-szám igénylésekor;

- a korábban kiadott térképekhez tartozó térképfelölések listáját a Térképbizottság a Térképtár Bizottsággal együttműködve összeállítja, és a Szövetség honlapján nyilvánosságra hozza;

- a térképfelölés képviseli a térképkiadójának és rajzolóinak érdekeit;

- a térképfelölés köteles tájékoztatást adni a térkép beszerzési forrásairól, illetve a térképpel kapcsolatos kiadói és szerzői jogokról;

4. A térképen feltüntetendő adatok

kötelező: • a térkép neve; • méretaránya; • alapszintköze; • a kiadás éve; • a térkép kiadója; • MTF SZ engedélyszáma (K szám); • térképfelölés neve és elérhetősége; • a helyesbítő(k) neve, és a helyesbítési területek; • a rajzoló(k) neve; **ajánlott:** - ha védett területre esik a védettség foka; - területi elhelyezkedése; - amennyiben lehetséges a hatóságok, területgazdák, erdészetek, vadásztársaságok címe; - az elektronikus pontérítési rendszer esetén a pontérítés igazolásának helye. A térkép birtoklása nem

jogosít felhasználásra, versenytrendezésre. A térkép másolása csak a kiadó engedélyével lehetséges.

5. Térképpenőrzés

- 2006-tól a kiemelt rangsoroló versenyeken kötelező

- a térképpenőrt a Térképbizottság kéri fel a Versenybizottsággal (SZER-felelőssel) egyetértésben.

- az ellenőrzésnek a verseny előtt minimum 3 hónappal kell megtörténnie.

6. Térképek felhasználása

Bármely tájfutó térkép másolása, sokszorosítása csak a kiadó beleegyezésével, engedélyével lehetséges.

7. Vítás esetek, szankciók

A térképkiadással, térkép (terep) felhasználással kapcsolatban felmerült vitás kérdésekben

- az illetékes területi szövetség (érintettség esetén a szomszéd megye);

- az MTF SZ Térképbizottsága dönt – javaslatot tesz az MTF SZ elnökségének.

Amennyiben a térképkiadás és terepfelhasználás egy másik szervezet hátrányos helyzetbe hoz, úgy a hibázó fél elmarasztható, szankcionálható.

Az előírt feltételek meglétét, a térképek használatának jogosságát, szabályosságát az MTF SZ Térképbizottsága vagy a Területi Szövetség ellenőrizheti (pl.: engedélyek bemutatása).

Elfogadta az Elnökség a 2007. március 5-i ülésén.

ÉLSPORT ÉS EDZŐBIZOTTSÁG MŰKÖDÉSE 2007

A Bizottság neve: Élsport és edzőbizottság
A Bizottság vezetője: Fehér Ferenc elérhetősége: 06-92/324-346, mh. 06-92/596-220, 06-20/384-7172, E-mail: zala.ztc@zalaszam.hu, info@ztc.hu,

A Bizottság tagjai: Horváth Magda, Gera Tibor, Vonyó Péter, Faggyas László, Less Áron (Dopping referens)

A Bizottság 2007. évi ülésterve: Bizottsági ülések alkalmanként, a feladatoknak megfelelően, a versenyek helyszínén. Kapcsolattartás elsősorban személyesen, vagy e-mail-en, telefonon.

A Bizottság elnökség előtti beszámolója: Az elnökség kérésének megfelelően, de legalább évenként a Közgyűlés előtti időszakban.

A Bizottság állandó feladatai:

- a válogatott munkájának felügyelete, - a felnőtt és utánpótlás válogatottak munkájának figyelemmel kísérése, igény esetén segítése,

- pályázat kiírása utánpótlással foglalkozó edzők támogatására. A pályázat lebonyolítása, elbírálása és beszámoltatása.

- javaslatétel az Év legjobb tájfutói és az Év edzője díjra,

- az MTF SZ elnökségéhez benyújtott szabályzat módosítások véleményezése, javaslat tétel,

- edzői konferencia és továbbképzés szervezése, legalább két évenként, (a felmerült igényeknek megfelelően)

- az MTF SZ elnöksége határozatainak végrehajtása, határozatainak végrehajtásban való segítségnyújtás,

- más bizottságok munkájának segítése, - edzői továbbképzések nyilvántartása, információ gyűjtése, meghirdetése,

- a sportágunkban működő edzők nyilvántartása, az adatgyűjtés folytatása, (működő edzők, végzettségek)

- A dopping ellenes tevékenység koordinálása. (Less Áron)

A Bizottság alkalmi feladatai:

- a működő edzők segítése szakmai anyaggal,

- véleményezési, javaslatételi jog a válogatott kiválasztására,

- a Tájfutás (Tájéoló) című szaklap segítése szakmai anyaggal,

- az elnökség kérésére egyéb irányú feladatok ellátása, anyagok véleményezése

- „utánpótlás szövetségi kapitány” tisztség megpályáztatása úgy, hogy arról 2007. novemberében döntés születessen

Zalaegerszeg, 2007. március 3.

Fehér Ferenc bizottság vezetője

DIÁKTÁJFUTÁS – EGY PROGRAM A JÖVŐÉRT

Az elmúlt számban hírt adtunk, hogy a Diáktájfutás program vezető koordinátori tisztségére kiírt pályázat eredményeként az MTFSz Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottsága Kelemen Jánossal kezdte meg az egyeztetéseket. Mivel Ő végül egyéb okok miatt visszalépett a megbízatástól, a bizottság a pályázat másik nyertesével, Scultéty Mártonnal kötött szerződést. Őt kérdeztük a program jelenlegi helyzetéről és az idej tervekről.

Az olvasók különböző rövidhírekben és elnökségi jegyzőkönyvekben már többször találkozhattak részletekkel a Diáktájfutás programról az újságban, de eleddig nem ismergettük átfogóan, hogy miről is van szó. Megtenné ezt most? Már az előző elnökség által elfogadott Kempelen Imre utánpótlásfejlesztési program is tartalmazott elképzeléseket az iskolák szerepének növelésére a sportág népszerűsítésében. A kezdő lökést egy tavalyi állami pályázat adta meg, amely kifejezetten ilyen iskolai programokat támogatott, és amelyen a szövetség 5,3 millió Ft-ot nyert el. A 2006-os év során kb. 60 iskolával kötött az MTFSz szerződést, ők azt vállalták, hogy rendszeres tájfutó programokat tartanak a tanórákon kívül. Döntő többségben azok az iskolák lettek bevonva a programba, amelyekkel a tájfutó kluboknak korábban már volt kapcsolatuk, és a foglalkozások a klubedzők eltérő módszerrel megvalósított népszerűsítő tevékenységét jelentették. Az NSH-val, ill. utódjával, az ÖTM Sport Szakállamtitkárságával kötött szerződés alapján a támogatást főleg eszközökre költhették: tájoló, bóják, lyukasztók, célfeliratok, stb. Ezek csomagokra bontva elvileg az iskolákhoz, a gyakorlatban azonban csak a helyi edzőkhöz, önkéntesekhez kerültek ki.

Idéntől a programot kiterjeszteni, egyszersmind egyszerűsíteni tervezzük. Az év végéig 300 iskolába szeretnénk eljutni bemutató versenyek megtartásával. A lényeges elemei ezeknek a bemutatóknak, hogy egyből a tájfutás élményét nyújtsa a gyerekeknek, de megszokott, biztonságos környezetben: rövid, párszáz méteres pályákkal az iskolaudvaron, közeli parkban, rosszabb adottságú iskolákban akár csak a tornateremben teremtájfutás formájában. Egy rövid elméleti ismertetőre természetesen mindenképpen szükség van, de ha van idő, a tapasztalatok szerint jobb több kisebb pályát tervezni, mint elméletben oktatni, a gyerekek a második-harmadik futásra belejönnek maguktól is. Rendkívül fontos elem, hogy a térképen – vagy külön szórólap formájában – a gyerekek megkapják a legközelebbi utánpótlásnevelő klub elérhetőségét, edzéseinek időpontját. Az érdeklődők innentől kezdve az adott klub utánpótlás-csoportjához csatlakoznak, a klubedző tanítja meg őket a valódi tájékozódás alapelveire.

Ez az elképzelés a nagy számok törvénye alapján működik, az Egri Spartacus tapasztalatai alapján, akik már évek óta ezt a modellt követik Egerben, kb. a sportággal megismertettek 10 %-a megy le az edzésekre, és egy év után kb. annak a fele meg is marad versenyzőként. A modell talán kissé meglepi azokat az edzőket, akik eddig kevesebb toborzást tartottak, de jobban koncentráltak abból minél több gyereket megtartani, de a programnak az is célja, hogy a 2009-es VB előtt minél többen ismerjék meg a sportágukat, még ha nem is kapcsolódnak be. Ezenkívül, komolyabb szponzori pénzekhez is csak úgy tudunk jutni, ha minél több gyerekhez – és azok családjához – való eljutást tudunk felmutatni.

Az elképzelésnek ugyanakkor gyenge pontja, hogy az MTFSz tagszervezeteinek csak a kisebbik részében van edző, ill. működik utánpótlás-csoport, amely az érdeklődőket fel tudná szívni. Ezért a testnevelő tanárok komolyabb bevonására is szükség lenne, amelynek elősegítésére vannak már ötletek, de ezek még pontosabb kidolgozásra szorulnak. Az első fázisban egyelőre azokra az iskolákra kell koncentrálni, amelyek az utánpótlás-nevelő klubok működési területein fekszenek. **Az, hogy mely iskolákban és mikor legyenek bemutató versenyek, felülről lesz szervezve, vagy a helyi aktivitásra támaszkodik a program?**

Mindkettő. Az országot 7 régióra osztjuk fel, mindegyik élén egy regionális koordinátorral. Bemutató versenyt bármilyen önszerveződő csoport rendezhet, ha van kapcsolatuk egy iskolával. Ezt a regionális koordinátornál kell jelezni. A programok megtartásáért a részt vevő gyerekek arányában az MTFSz némi költségtérítést ill. munkadíjat fizet, várhatóan 50 főig 6000 Ft-ot, utána minden újabb 50 fő után plusz 2000 Ft-ot. Igaz, a térképnymtatást is ebből kell a szervezőknek megoldani, viszont az iskolaudvar térképének elkészítéséről a regionális koordinátor fog gondoskodni az MTFSz költségén.

Ezzel párhuzamosan a regionális koordinátorok egy stábot is szerveznek maguk köré, amelyek előre megtervezett menetrend szerint azokban az iskolák-

ban fogják a bemutatókat tartani, ahol nincs, vagy nem elegendő a helyi aktivitás erre. Állandó díjazást a regionális munkacsoportok tagjai sem fognak kapni, de a fenti, esemény-alapú támogatás ilyenkor is érvényes, amit a befektetett munka arányában oszthatnak el. A tervezett 300 iskola eléréséhez fontos, hogy a térképek határidőre elkészüljenek, ezért erre pályázaton kiválasztott vállalkozói csoportokkal fogunk szerződni még április folyamán.

A támogatást utólag fizetjük majd ki, és néhány alapvető feltételhez lesz kötve. Ezek között szerepel pl., hogy a térképen szerepeljenek a szponzorok hirdetései, bár erre csak azokban az esetekben kell odafigyelni, amikor a rendezők esetlegesen saját, meglévő térképet használnak a bemutatóhoz (iskolaközei parkok), hiszen a többi esetben az MTF Sz szállítja majd a térképet. Szükséges lesz majd egy rövid jelentés összeállítása is a programokról olyan adatokkal, mint az iskola neve, résztvevők száma, a program időpontja, stb. Ezek értelemszerűen a program előrehaladásának nyomon követéséhez szükségesek.

A program központi motorját fogja képezni az MTF Sz-honlap diáktájéftás szekciója, ami várhatóan közvetlenül is elérhető lesz a diáktájéftás.hu domainneven. Mire az újság megjelenik, ide felkerül a regionális koordinátorok elérhetősége és működési területe, egy lebonyolítási segédlet a bemutatók szervezéséhez, a programok során betartandó feltételek pontos ismertetése, űrlap a programjelentésekhez, valamint a visszaküldött jelentések is meg fognak itt jelenni, hogy mindenki számára követhető legyen a program előrehaladása. Szintén elérhető innen azon sporttársak listája, akiknél a már említett, tavaly beszerzett felszerelés-csomagok vannak, ezekből a programok lebonyolításához bárki ingyen kölcsönözhet.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy minden jelenlegi tájftutót – különösen gyerekeket épp általános iskolába járató szülőket -, arra buzdítsak, hogy ha valamilyen kapcsolata van egy iskolával, aktívan vegyen részt ebben a programban, segíddkezzen egy bemutató verseny megszervezésében!

Milyen forrásból lesznek a bemutatók és a térképek finanszírozva?
Egylőre a Magyar Villamos Művek Rt. a program főszponzora, milliós nagyságrendű támogatással, de pontos számot a szerződés idevonatkozó passzusa miatt nem mondok. Van esély további szponzorokra is, és immár eldöntött, hogy a sportágfejlesztési hozzájárulásokból befolyó pénz egy részét is erre a programra irányította át az illetékes bizottság, az elmúlt években kevésbé sikeres támogatási formák megszüntetésével. Ezen felül jó esély van rá, hogy a tavalyi pályázat folytatásaként idén is hason-

ló nagyságrendű – igaz, szintén csak eszközbeszerzésre fordítható – támogatást kapjunk a Sport Szakállamtitkárságtól, ez ügyben épp ma állítottam össze a pályázatunkat. Ha sikeresek leszünk, a tervek közt szerepel egy másik által is szorgalmazott A3-as színes lézernyomtató beszerzése, az MTF Sz irodában elhelyezve. Ezt amellet, hogy segítséget nyújtana a budapesti és környékbeli iskolában szervezett programokhoz való térképnymtatásban, szolgáltatásként a normál versenyek rendezői is igénybe vehetnék, a bevételt a Diáktájéftás programba forgatva vissza.

A tavalyi pályázati pénzből 4 újabb SI-kiscsomagot is vett a szövetség, ezek miként lesznek használva?

A 4 csomagot azokba a nagyvárosokba tervezzük kihelyezni, amelyekben régóta gond az SI-ért Budapestre való utazgatás, de helyi szinten még nem vettek csomagokat: Veszprém, Pécs, Szeged ill. Nyíregyháza/Debrecen. A szokásos árokon használhatóak lesznek akár a regionális rangsorolókhoz is (bár ezt erősen korlátozza, hogy csak 14 doboz van egy-egy csomagban), de elsődlegesen a Diáktájéftás program céljait kell szolgálniuk. A tapasztalatok szerint a gyerekek érdeklődését fokozza, ha nem lyukasztatni kell, hanem egy chipes elektronikus rendszert használhatnak. Az SI-t azonban csak akkor érdemes használni, ha az őrzése nem gond (leginkább a teremversenyek esetében) ill. viszonylag alacsony a résztvevő-szám, mivel nincs túl sok kiadható dugóka a csomagokban, ill. nagy létszám esetén a visszagyűjtés is problémásabb.

A tavalyi évben és az idei tervében a Marketing-Média Bizottság is a hasonló programokra helyezte a hangsúlyt, pl. Nagykanizsán szerveztek bemutató sportnapot gyerekeknek, ill. a Budapesti Teremtájéftó Diákolimpia lebonyolítása is elsősorban nekik köszönhető.

Az MM bizottsággal megegyeztünk, hogy ők a továbbiakban elsősorban a nagyobb, egész iskolákat érintő bemutató-versenyek média megjelenésében fognak közreműködni, amelyet bármilyen helyi szervező igényelhet Vásárhelyi Tassnál. Ebben nagy fantázia van, a januári kőbányai versenyről készült, az ATV és az RTL híradójában lement anyagot látva egy tájftutó kapcsolatokkal egyáltalán nem rendelkező kispesti iskola maga kereste meg a szövetséget, hogy ők is szeretnének ilyen versenyt náluk!

Köszönjük a részletes tájékoztatást!

Én is a lehetőséget, és még egyszer szeretnék mindenkit buzdítani, hogy ha van élő kapcsolata valamelyik iskolával, beszélje meg egy bemutató verseny lehetőségét, és jelezze azt a regionális koordinátornak, ill. működjön közre a lebonyolításban. Mindannyiunk érdeke, hogy a versenyzői létszámot növeljük!

(T)

**Színes
Compas Spot
Hirdetés**

40 NAP AFRIKÁBAN (1.)

Január vége és március eleje között 5 és fél hetet töltöttünk Sprok Bencével tájfutó térképek készítésével Dél-Afrikában, az ottani szövetség meghívására. Az alábbiakban két részletben olvashattok élménybeszámolót: a mostani számban a tájfutás helyzetét mutatom be a fekete kontinensen, míg a cikk következő számban megjelenő része a térképhelyesbítési projektünket részletezi majd.

Gondolom nem meglepetés senki számára, hogy a tájfutás az afrikai kontinensen még eléggé gyerekcipőben jár. A legfejlettebb szinten a sportág szempontjából a Dél-Afrikai Köztársaság áll, mivel itt a jelentős számú, brit kultúrájú fehér népesség ugyanazokat a sportokat űzi, amelyeket mi, európaiak. Így különösebb külső segítség nélkül már 1981-ben megalakult a nemzeti tájfutó szövetség, amely az apartheid rendszer megszűnése óta az IOF teljes jogú tagja. A többi afrikai országban viszont európai segédlettel történik a tájfutás elterjesztése. Ebben elsősorban a Peo Bengtsson vezette World Wide Orienteering Promotion (WWOP) szerzett műhatatlan érdemeket, amely a skandináv tájfutók számára szervezett turista-utakat kombinálja a sportág népszerűsítésével. Így ők készítettek több térképet Kenyában, Tanzániában és Marokkóban. A kenyai projektbe az erős atlétikai kultúrára alapozva komoly energiát és pénzt is öltek, két versenyzőt például meghívtak a 97-es norvég VB-re. És bár Kenya az IOF társult tagja, egyelőre nem sikerült megfelelő tömeg érdeklődését felkelteni ahhoz, hogy egy helyi versenyrendszer kialakulhasson. A következő próbálkozás Namibia, bár ide nem a WWOP, hanem a hasonló profilú, Jörgen Mårtensson vezette PWT Travel szervez majd utat idén novemberben. A térkép mostanában készül Windhoekben, a fővárosban. A legígéretesebb kísérletek közé tartozik Mozambik, ahová egy spanyol tájfutó, bizonyos José Samper

kezdte el bevezetni a sportot a spanyol szövetség segítségével. Ez a projekt csak 3 éve fut, iskolákban ill. a május 1-hez hasonló majálisos helyi ünnepekhez kapcsolódva igyekeznek minél több embert elérni. Samper egy utazás keretében készített néhány térképet, és a lehetőleg jobb helyet egy spanyolországi meghívás alkalmával igyekeztek megtanítani a térképkészítés alapjaira. A tavalyi év folyamán megalakult az országos szövetség is, amely jelenleg szintén az IOF társult tagja. Érdekes kivétel a bandaháborúk dúlta, központi kormány nélkül tengődő Szomália, ahol szintén van egy magát tájfutó szövetségnek nevező társulat, amely kérte a felvételét az IOF-be. Ide természetesen senki nem ment népszerűsíteni a sportágat, valószínűleg különböző versenyekre való meghívások – anyagi előnyök és vízumhoz jutás – reményében jelentkeztek. Amikor a 2005-ös Thermenland Openen ingyen indulást és szállást kínáltunk az IOF-tagországok válogatottjainak, a szomáliaiak jelentkeztek is, de mivel csak úgy kaphattak volna vízumot Magyarországra, hogy valaki felelősséget vállal értük, ezt mi nem vállaltuk be. De kitartóan próbálkoznak, a tavalyi ausztriai TLO-ra is bejelentkeztek, oda is hasonló eredménnyel. Mivel mi az időnk nagy részét Dél-Afrikában töltöttük – azon kívül csak egy mozambiki kirándulás keretében szemrevételeztük a fővárost, Maputo-t ábrázoló tájfutótérkép kidolgozatlanságát,

A fokföldi erdőben nagyon gyakoriak az ilyen óriás, de elhagyott hangyabolyok

valamint Sváziföldön utaztunk át –, a továbbiakban erről az országról lesz szó részletesebben.

A dél-afrikai tájfutás két nagy centrumra tagolódik: Fokváros környékére és az ún. Gauteng régióra (Johannesburg, Pretoria és elővárosaik). Ezek több mint 1400 km-re vannak egymástól, ezért gyakorlatilag két külön versenyrendszer van, csak az országos bajnokságokon igyekeznek mindenki részt venni. Gautengben kb. 250, Fokföldön nagyjából 120 tájfutó van, bár itt a „tájfutó” fogalma nem olyan egyszerű, mint Magyarországon. Ugyanis viszonylag kevés verseny van – átlagban kéthetente egy verseny nap –, és hasonló a helyzet a többi sportágban is, ezért az a jellemző, hogy mindenki több sportot űz egyszerre. A rendszeresen tájfutók főbb más sportjai az utcai futás, amely rendkívül népszerű, egymást érik a több száz fős versenyek, valamint az adventure racing. A résztvevők viszont mind a tájfutásban, mind a többi sportban gyakorlatilag kizárólag fehérek. Volt ugyan példa néhány tehetségesebb fekete tájfutóra is, akik a legnagyobb johannesburgi egyetemen tartott bemutató-versenyen kerültek kapcsolatba a sportággal, de később ők is eltűntek. Általánosságban elmondható, hogy

Színes afrikai térkép

a top atlétákat leszámítva a fekete lakosság nem nagyon sportol, ez talán változni fog az életkörülményeik javulásával, amire az apartheid megszűnése óta regnáló fekete kormány komoly erőfeszítéseket tesz.

Amiben a dél-afrikai tájfutás a maga alig 400 versenyzőjével szerintem előtűnik jár, az a klubélet. Gautengben 3, Fokföldön csak egyetlen tájfutó egyesület működik, amelyek azonban így elég nagy, 80-120 fős szervezetek. Rendszeres közös edzések vannak minden klubban, ahová nem csak a felnőttek és a fiatalok, hanem a seniorok is mennek, valamint szervezetileg is komolyan működnek, a vezetők kiválasztása nem csak formság, jegyzőkönyvezett elnökségi üléseket tartanak, stb.

A versenyrendszer mindkét régióban három szintű. A legelső szint a parkverseny-sorozat, amin egy vagy két pálya van, de az utóbbi sem hosszabb 4 km-nél. A középső szinten színekódos versenyek vannak, ezeket már komolyabb terepeken rendezik, messzebb vannak a nagyvárosoktól. Hagyományos életkori kategóriák pedig csak az országos, ill. a két regionális bajnoki hétvégén vannak. Létezik egy pontrendszer, amely a futott pálya hossza, nehézsége és persze az elért eredmény alapján eltérő pontokkal díjazza a teljesítőket, és ebből összeállítanak valamiféle egységes országos ranglistát.

Dél-Afrika őshonos növényzete a bozótos savanna, az ún. bushveld. Ez különböző fajta bokrokból, ill. akáciákból áll, de mivel a jellegzetesek nem olyan élesek, mint nálunk az alföldi borókások, nem lehet jól visszaadni térképen, és így tájfutó versenyeket nem igazán lehet ilyen területeken rendezni. Ami erdő van, az viszont mind mesterséges, többnyire valamilyen fajta fenyő, vagy eukaliptusz. Ezeket magán-, vagy legalábbis tartományi tulajdonban lévő erdészeti társaságok ültették ill. tartják karban, és gyakorlati-

lag magánterületként működnek. Az adott cégtől függ, hogy miként viszonyul a tájfutáshoz, ami meglehetősen széles skálán mozog. Van cég, amelyik már kész térképeken tiltotta le utólag a versenyek rendezését, míg egy másik nem csak, hogy bármikor nyitott, hanem Ft-ban milliós nagyságrendben szponzorálja a tájfutó szövetséget. A természetvédelem itt nem jelent gondot, az erdőkben valószínűleg csak a tulajdonosok felé szabályozza az idegen növények és állatok betelepíthetőségét. Ahol meg nagyobb sűrűségben éltek vadállatok a bushveldben, ott már a 19. sz. vége felé elkezdtek vadrezervátumokat kialakítani, ezekben az emberi élet csak az állatokra való bámészködés formájában van jelen. A leghíresebb ilyen vadrezervátum a Kruger Nemzeti Park, amelyben jártunk is, 19 ezer négyzetméteren – egy fél dunántúlnyi területen! – egyetlen település nélkül!

Erdőből ugyanakkor nincs sok, Johannesburgtól 250 km-re, egy Dullstroom nevű város közelében van a legközelebbi nagyobb terület. Így a dél-afrikai tájfutók egy erdei versenyért még a határt is hajlandók átszelni: készült már térkép és tartottak versenyt Sváziföldön is, bemutatva a tájfutást néhány ottani futónak is. Ez a kis ország Dél-Afrikából szakadt ki a 60-as években, de máig gyakorlatilag része annak.

A gautengi nagyvárosokhoz közeli, nem erdei versenyek viszont általában valamilyen bekerített, és ember által átalakított területen zajlanak. Ennek több oka van. Egyrészt a biztonság: Dél-Afrika rendelkezik az egyik legrosszabb bűnözési mutatók-

kal a világon, különösen a rablójellegű kocsikozás terén. Másrészt a mesterséges tereptárgyak lehetőséget adnak a pontelhelyezésre a bushveldben. Harmadrészt így a verseny lebonyolításához kiépített infrastruktúrát – parkoló, wc-k, áram – tudnak igénybe venni. A területek tulajdonosai többnyire örömmel és ingyen engedélyezik versenyek tartását. A 27. oldalon látható térkép egy tipikus példája az ilyen területeknek, egy autótésztelező pályát ábrázol Pretoriától kb. 15 km-re északnyugatra. A növényzet itt is a bushveld, amit a térképet elkezdő svéd térképészek kissé sajtáságosan a durva ligetessel ábrázoltak. Ezt a területet részben mi is helyesbítettük, de erről részletesebben majd a következő számban.

Dél-Afrika a fordított évszakok miatt az utóbbi időben kedvelt célponttá vált az európai tájfutó nagyhatalmak válogatottjainak téli edzőtáborozásához is. A finnek minden évben rendszeresen mennek, és ottjártunkkor épp a britek jöttek másfél hétre. Ennek a motorja egy finn tájfutó és atlétikai edző, bizonyos Oli-Pekka Karkainen, aki kitelepült a már említett Dullstroombe. Mivel a város 1900 m-es magasságban fekszik, ez kedvelt célpontja az európai atlétáknak is magaslati edzőtáborozáshoz, amit Karkainen kvázi szolgáltatásként nyújt, a szállás, étkezés, stb. megszervezésével. Tájfutás szempontjából az itteni, 15-20 négyzetkilométeres fenyőerdő ugyan az egyik legjobb terület az országban, de szerintem nem nyújt elég változatosságot ahhoz, hogy megérje a 200 ezer Ft-os repülőjegy egy egész válogatott csapat számára.

Skuló Marci

KIMOZDÍTOTTA ÁLLÓVIZÉBŐL A TARJÁNI TÁJFUTÁST

A Magyar Tájfutó Szövetség Ripszám Henriknek, a sportág hazai megalapítója emlékének adózva néhány éve megalapította a sportág legrangosabb díját, melyet évente legfeljebb három személy érdemelhet ki. A Magyar Sportok Házában februárban megtartott országos küldöttközgyűlésen Bogdány Miklós fővárosi, Blézer Attila egri tájfutó mellett a nógrádiak nem kis öröme Sramkó Tibor salgótarjáni tájfutó szakember is a díjazottak közé került. A legrangosabb hazai sportági díj átvétele után a kitüntetettel beszélgettünk.

Sokak számára ismerősen cseng az oktatás és a sport területén Sramkó Tibor neve, mégis arra kérlek, röviden tekintsük át a gyermekkorodtól napjainkig eltelt időszakot?

– Kisterenyén szüleimnek köszönhetően gyermekkoromban sok mindennel – vallás, zene, sport – megismerkedhettem. Az általános iskolás éveket követően a salgótarjáni Közgazdasági Szakközépiskolába kerültem. Ekkortájt a testnevelés és a sport a fiúk többségéhez hasonlóan engem is rabul ejtett. A sokoldalú sportági ismerkedés – torna, atlétika, röplabda – mellett 16 évesen koromig fociztam a Kisterenye serdülő csapatában. A középiskola elvégzése után Szegedre kerültem, ahol matematika - testnevelés szakos tanári képesítést szereztem, eközben szabadidőmben edzősködtem a Szegedi Vasutasban. Később tanulmányaimat a pécsi egyetemen szerzett középiskolai testnevelő tanári diplomával egészítettem ki. Atlétika, tájfutás, labdarúgás sportágakban edzői végzettséget, sioktatásban és túravezetésben egyéb képesítést szereztem.

Friss diplomásként a Beszterce ltp-i általános iskolába kerültem, ahol azóta is matematika illetve testnevelő tanárként, egy jó közösség tagjaként, viszonylag jó

feltételek között, sok tehetséges, ügyes gyereket oktathatok.

A tájfutással hobbi szinten a középiskolás éveim alatt ismerkedtem meg. Megragadott a természet szépsége, a kitartás, gondolkodás, döntés képességét igénylő sportág. S mivel ez azon kivételes sportág közé tartozik, ahol 80 éves korig rendeznek versenyeket, valószínű, hogy ez a szerelem már halálig fog tartani.

Komolyabban csak húszéves korodban kezdted el tájfutni. Meddig jutottál?

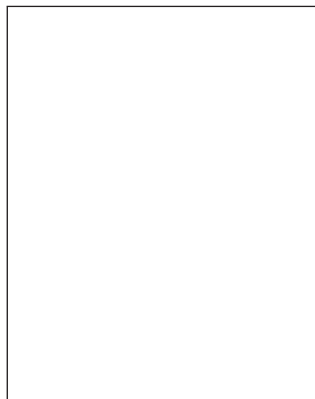
– Volt egy év, ahogy mi tájfutók szoktuk mondani, fél I. osztályú minősítést futottam. Ez idő tájt ott voltam szorosan a magyar élmezőny mögött. Egy országos csapatbajnoki éremmel a tarsolyomban azóta már szenior korúként minden évben igyekszem teljesíteni a II. osztályú minősítési szintet. Három alkalommal jutottam ki a szeniorok világbajnokságára, ahol kétszer is sikerült beverekedni magam a nagy döntőbe. Itthon számtalan országos kupaversenyen állhattam fel eredményhirdetéskor a dobogó valamely fokára. Sokszoros megyei bajnok vagyok.

Versenyzésed mellett három évtizede edzői tevékenységet is végzel. Az eltelt évek alatt több tarjáni tanítványod került a magyar válogatott keretbe. Felsorolnád őket?

– Persze. Minden sportoló életében, de a felkészítőjénél is nagy dicsőség, ha sikerül elérnie, hogy válogatott kerettag sportolója legyen. Három évtized alatt tanítványaim közül, akik száma meghaladja a háromszáz főt, számtalan aranyjelvényes sportoló nevelődött ki. Ezen túllépve tanítványaim közül elsőként Fazekas Edit vívta ki eredményeivel a serdülő magyar válogatott tagságot. Őt követte a sorban Szöllös András, majd Furtner István. Az utóbbi a magyar csapat tagjaként már ott volt a belgiumi junior tájfutó világbajnokságon. Furtner egy újabb lányzó, Misik Szilvia követte. Bár nem az én közvetlen tanítványaim a Pelyhe fiúk és a Koós lányok, de a szakosztályvezetésén kívül, melyet itt a Dornay SE-ben ellátok, igény esetén az ő válogatott keretbeli felkészülését is elősegítettem.

Néhány éve ott voltál az országos szövetség tagjai között. Mi volt a feladatod?

– Őt évvel megelőzően beválasztottak az országos szövetségbe, ahol szakmámhoz hűen az ifjúsági bizottságban kaptam helyet. Nem sokkal ezt követően megválasztottak a bizottság vezetőjének. Első, igen fontos feladatomban egy új naprakész tájfutó diákolimpiai rendszer kidolgozása, majd bevezetése volt. Nagy munka volt, de

sikerült. Mindezek mellett sokat dolgoztunk az utánpótlás további sportági népszerűsítése terén is. Amint letelt a négyéves mandátum család, munkahelyi és egyesületi elfoglaltságom miatt már nem vállaltam tovább ezt a megbízást. Így is maradt megannyi sportos munkám. A suliban például a tájfutás mellett labdarúgással is foglalkozom. Tanítványaim itt is szép eredményekkel, közte egy országos harmadik helyezéssel büszkélkedhetnek. Megbízataimam még kiegészülnek a megyei szövetségben sok ével betöltött elnökségi tagságommal is, és akkor még nem szóltam az egyesületi versenyrendezésről.

Az elmúlt évben szakosztályvezetéssel a Dornay az országhatáron túlra is elhallatszó rangos tájfutó rendezvényeket bonyolított le. Miként sikerült alig fél évized alatt ilyen megbízható versenyrendező gárdát összehozni?

– Az egyesületnél Bodnár Benedek elnöksége mellett valóban ma már egy nemzetközi versenyhez, magyar bajnoksághoz felöltött le bonyolító gárdával rendelkezünk. Tény, hogy az utóbbi években a sportág szakmai elitjének elismerését is kivívtuk az egriekkel közösen lebonyolított ötnapos nemzetközi Hungária kupa sikeres megrendezésével, sőt ettől nagyobb érdem, hogy az elmúlt évben már önállóan rendezett, nagyon sikeres magyar bajnokságot tudhatunk magunk mögött. Két klubtársunk Pelyhe Dániel és Goldmann Róbert itthon bevezette a mikrosprint versenyformát, melynek nem hivatalos világ- és Európa bajnokságait is mi bonyolítjuk le.

Rendezőgárdánk idén márciusban Pásztó városának 600. évfordulója emlékére bonyolítja le a Mátrában a Nógrád Nagydíj nemzetközi kétfutamos emlékversenyt, majd júniusban az országos középtávú és váltóbajnokságot. A két kiemel-

kedő jelentőségű versenyen Pelyhe Dénes és ifjú Pelyhe Dénes a szervezésben, korábbi edzőtársam, Győri Laci a pályakitűzésben, Erdélyi Gyula pedig a térképkészítésben veszi ki orszolánrészét. Egyszóval egy ilyen összeszokott gárdában országhatáron túlra is elhallatszó versenyeket tudunk lebonyolítani.

Mit szól az időt rabló tevékenységhez a család?

– Ilyen szerzteágazó, valóban rengeteg időt és távollétet igénylő munkát, csak egy sportot megértő feleség mellett lehet eredményesen végezni. Az én társam ilyen, így minden elismerés, a mostani is, a számomra tényleg meglepetést hozó Ripszám Henrik emlékérem elnyerése, nemcsak a saját, hanem az ő érdeme is.

Zentai József

RÉGIÓS VERSENYHÍR

Március 15-én bonyolította le Felsőtárkány térségében az Egri Spartacus egyesülete az idei többfordulós Eger Kupa I. futamát, illetve a Heves megyei Hosszútávú egyéni bajnokságot. Az új Kő-köz kivágatú térképet Veres Imre készítette és az ő jóvoltából került a versenyközpont egy magánterületen fekvő szabadió parkba. A remek tavaszi időjárást követően aztán neki-lódulhattunk a nem kis szintkülönbséget kóstáló pályáknak. Mindenesetre a HOB-ra ez jó edzést jelentett. A Fekete Zoltán által levezényelt eredményhirdetést követően gyorsan rájött mindenki, hogy itt Észak-Magyarországon is kezdetét vette a tájfutók 2007. évi versenyszezonja. A részletes versenyeredmény megtalálható az ESP honlapján.

Popey

SZENIOR HÍREK

A 27. Szlovák-Magyar Szenior találkozó a Postás Kupán Mint azt már megszokhattátok, a Postás Kupa 1. napi eredményei alapján kijelöljük a magyar válogatottat, akik a 2. napon már élesben mérhetik össze eredményüket a szlovák versenyzőkkel.

Szenior válogatott a Szlovák Karszt Kupán és a Bükkfennsík Kupán!

A Tájélor előző, 07/2 számában, a 33. oldalon Jozef Pollák és Less Áron részletesen írt a pályázatukról. Ez lehetővé teszi, hogy a szeniorok közül a 35, 40 és 45-ös kategóriában kategóriánként 5 versenyző kedvezményesen vegyen részt ezeken a versenyeken.

Szlovák Karszt Kupa: 2007. 08. 09-12. Gombaszög. Magyar nyelvű versenykiírás a http://www.orientering.sk/index_s.php?t=0 oldalon. Nevezési határidők: 2007. 06. 05. és 07. 09. Jelentkezés a szenior válogatottba minél előbb, de legkésőbb 2007. 06. 30-ig a jgabi@mappaxelero.net címen. Ez a jelentkezés nem jelenti a versenyre való nevezést! Akit a Szenior Bizottság beválogat a „keretbe”, annak a nevezési díját állja a rendező klub. Az összes többi költséget, mint szállás, szállítás, étkezés mindenki maga fizeti.

Bükkfennsík Kupa: 2007. október 20-31.

Jelentkezés a szenior válogatottba minél előbb, de legkésőbb 2007. 08. 31-ig a jgabi@mappaxelero.net címen. Ez a jelentkezés nem jelenti a versenyre való nevezést! Akit a Szenior Bizottság beválogat a „keretbe”, annak a következőket állja a rendező klub: nevezési díját, két éjszaka kollégiumi szállást, kétnapi felpanzíós ellátást, szállítást Miskolcra a verseny helyszínére és vissza.

A válogatási szempontok. A válogatás szubjektív lesz. A kategóriákba jelentkezőket a korosztályos ranglista alapján sorba rakjuk. Lehetőség, hogy valaki nem a saját ranglistájában szerepel, hanem egy fiatalabban. Pl. ha Wengrin Ági vagy Dénes Zoli jelentkezik 35-be, de idén nem indultak ebben a kategóriában, akkor is be fogjuk őket válogatni a 21-ben elért ranglistahelyük alapján.

Szenior Bizottság

AZ EGYKORI SZABÁLYZATOKRÓL

Mielőtt a sorozat keretében az 1953. évi Országos Egyéni Bajnoksággal foglalkoznánk, néhány mondat az egykori szabályzatokról. Dr. Dworák József 1954-ben megjelent Természetjáró versenyek rendezése című könyvéből ismert, hogy sportágunk első szabályzata 1948-ban jelent meg, majd 1951-ben ill. 1953-ban történtek módosítások. A mai versenyzők részére rövid összefoglalás az egykori szabályokról (Erős Antal cikkéből /Sport és Testnevelés, 1951. júniusi szám, 43-44. o.): „Az első időben még minden egyes verseny alkalmával közölték a feltételeket. A fejlődés sürgető hatására már elkészült a megfelelő szabályzat, a továbbiakban ennek alapján kell a versenyek eredményét kiértékelni. Ez a kiértékelés 5 csoportban történik: pontozzák az útvonal betartását, az előírt menetidő betartását, a gyakorlati feladatok megoldását, az elméleti feladatok megoldását és végül a felszerelés állapotát (hiányosságukat)“.

A SPORTTÖRTÉNELEM ROVAT CÉLKITŰZÉSÉRŐL

Az első országos egyéni bajnokságok eredményét megtalálhatjuk az 1970-ben alakult MTFSZ évkönyveiben: a „Szélrózsza 74” kiadványban A tájékozódási futás krónikája fejezet hosszan foglalkozik az MTFSZ megalakulása előtti idők történetével, míg Skerletz Iván főtítkár a SZÉLRÓZSZA '86 kiadványban megpróbálta összegyűjteni az 1950-85 időszak országos bajnokságainak 1-3 (felnőtt egyéniben 1-6) helyeztjét.

A TÁJOLÓ idei tervében az szerepel, hogy sportágunk óskorának bajnokságait közelebb hozzuk az olvasókhöz. A 2006/10-es számban közöltük az első egyéni bajnokság 1-6. helyeztjének sorrendjét, s győzelmére emlékezett az első egyéni bajnok: Thuróczy Lajos. Tudjuk a döntő mezőnyének létszámát, de pontos végső sorrendet nem ismerünk. A 2007/2-es számban egyesületi körlevelek hírei alapján további résztvevők személyére, végső helyeztjére derült fény, valamint megismerkedtünk a bajnokság lebonyolítási rendjével. Mindenkit arra biztatunk, hogy segítsen a kutatásban. (Hogy nem reménytelen a dolog, arra jó példa a TÁJOLÓ 2004/4-es számában megjelent kis cikk: Szondi Feri íróasztalfiókjából előkerült egy eredményjegyzék, amelynek alapján korrigálni kellett ismereteinket az 1958. évi OB-ról)

Ezúttal közreadjuk az 1953. évi – sorrendben második – országos természetjáró egyéni bajnokság győztesének, dr. Zomotor Ádámnak visszaemlékezését [néhány kiegészítő megjegyzéssel], majd közöljük a győztes önmagáról írt sorait. **AGy.**

EMLÉKEZÉS AZ 1953. ÉVI ORSZÁGOS EGYÉNI BAJNOKSÁGRA

Az országos bajnokságra való bejutáshoz több elődöntőn kellett elindulni. Az utolsó elődöntő verseny a budapesti egyéni bajnokság volt. Ezt négy héttel az országos döntő előtt rendezték meg a Bükken. A Szentléleki menedékházból volt az indítás. Már előtte való nap a vonaton elkezdődött a verseny elméleti kérdésekkel. A Budapest-bajnokság első hat helyeztje jutott tovább a döntőbe. Szabó Franci Bp.Lok. lett az első, Berger Mélyépterv a második, én a harmadik és utánam 4. Koblinger Jenci Pesti Lok., 5. Berhidai Géza Bp.Kinisi, végül 6. Szeitz János Vörös Meteor. Emlékszem még, milyen boldogok voltunk, hogy a bajnokságon indulhadtunk. A nappali célból a tapolcai Anna szállóba irányítottak, ahol én lefeküdtem aludni. El

is aludtam volna a díjkiosztást, ha Forgó Jancsi Lokós társunk, aki a rendezésben vett részt, nem rázott volna 14 órakor fel, hogy nekem is akarnak valami díjat adni. Alig akartam hinni neki, mert érzésem szerint túl sok hibapontot gyűjtöttem, de érzésem csalt.

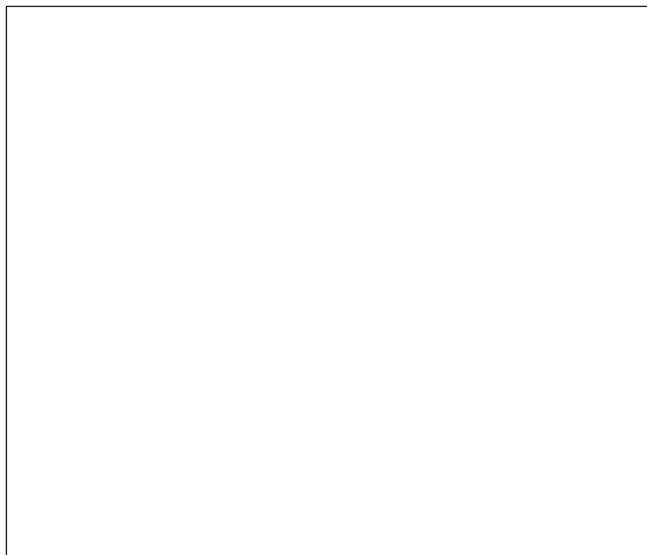
Négy héttel később, június 19-én pénteken 13 órakor gyülekeztünk az OTSB előtt a Hold utcában [Megj.: Az OTSB épületében – Hold u. 1, később 1990-ig az utca neve: Rosenberg házaspár utca - voltak a sportszövetségi irodák, köztük a Magyar Természetbarát Szövetség / MTSZ/ iroda. Itt kapott helyet az 1970-ben önállóvá váló MTFSZ is]. Innen autóbusszal vittek minket, az országos egyéni bajnokság résztvevőit és a versenybírókat, Pásztó

– Hasznos – Galya útvonalon Parádafürdőre a turistaházhoz. Itt volt az ünnepélyes megnyitó, majd Szabó Franci a Budapest bajnokság és Nemesánszky László, a Borsod megyei bajnokság győztese felvonta a bajnokság zászlaját. Az ünnepség után a startszámok sorsolása és a fontosabb tudnivalók közlése következett. Ezután beszédtek a versenyzők és bírák által hozott térképeket. Francival és Jencivel egy háromágas szobát kaptunk. Nagyszerűen aludtunk reggel 3-ig. Felöltöztünk és átmentünk a menedékházba reggelizni. Utána mindjárt autóbába ültettek és átvittek Üvegutába az iskolához. Először úgy volt, hogy kivisznék a startig, de valami rendezési nehézség miatt ez mégsem ment és gyalog kellett mennünk egy kanyargós úton a kb. 5 km-re

lévő indítóba [Megj.: A versenyfelszereléshez tartozott a tájolón, mérőeszközökön, szögmérőn, körzön kívül az elsősegélynyújtó készlet, a takaró, tartalékruházati holmi, s nem utolsó sorban az élelem, úgyhogy a hátizsák súlya 10-15 kg körül mozgott]. Térkép nélkül mentünk, de sejtettük, hogy az indításnál meg kell állapítanunk álláspontunkat. Ezért én szorgalmasan számoltam a lépéseket és mértem az irányokat. Ezeknek a feljegyzése nem volt megtiltva.

Az indítás a Harasztos elnevezésű cserjés, bokros területtől történt. A feljegyzések alapján Francival rögtön tudtuk, hogy hol vagyunk. A startnál a következő írásos utasítást kaptuk: „Induljon az úton 3380 vonás irányban az első erdővágásig, kövesse az abból kiinduló – térképen jelzett – szekérutat a Peteréten át a Rosszkúti-erdővágás és út találkozásáig”. Itt volt az első állomás. Ez a szakasz könnyű volt, bemelegítésre szolgált. Innen a további feladat szintén nem volt nehéz: „10 perc alatt érje el a Bolcsó emléket a terepen talált legmegfelelőbb úton”.

A Bolcsó emléktől egy 500 m-es iránymenet következett egy rét széléig, ahol 3 m-re egymástól nagy szálfák álltak. A fákra az e-gy-é-n-i-b-a-j-n-o-k-s-á-g betűi voltak kitérve, persze nem láthatóan a fák hátsó oldalán. Egy versenybíró ellenőrizte a versenyzők beérkezését. Az állomás az iránymenet végénél levő Jerki szállásnál volt. Innen az Ózsvard magassági pontját érintve a Tilonka völgy 339-es pontjára majd a Hagymáskerten át s Széles-kúthoz kellett menni. Itt volt a következő állomás. Amikor a Jerki szállástól tovább indultam, láttam, hogy ezen a sziklás, magas füves szakaszon a

A verseny térképvázlata /forrás: Sport és Testnevelés, 1953/7, 29-31. o./

fű egy irányban le van taposva. Gondolkodás nélkül nekivágtam én is a csapás irányában, de pár méter után ránéztem a térképre és felvillant bennem, hogy ez nem lehet jó. Először nem akartam hinni a tájolónak, de mielőtt eldobtam volna, rájöttem, hogy nekem itt nem É-nak hanem D-nek kell mennem. Két É-D irányú párhuzamos kis gerincvonal domborult előttem. A második, nem rögtön látható domborulat K-i oldalán kellett tovább menni É-felé. Ezért a két kis gerincformáció közötti völgyet meg kellett D-ről kerülni és a völgy mögött a második gerinc oldalán lehetett É-ra fordulni. Az Ózsvard magassági pontjánál egy kis tisztás volt egy váratlan időmérő. Rövid, első kategóriás szakasz volt, ezért már kis késéssel is sok pontot szedett össze az ember. Én pár perces késéssel a többiek előtt futottam be. Ezen a szakaszon Koblinger Jenci ment a legjobban 14 ponttal, én 36 ponttal

követtem és azt hiszem itt nyertem meg a versenyt. Jencinek máshol voltak problémái. Akik a letaposott füves csapásnak beugrottak, mind sokszáz ponttal mögöttünk maradtak A további útvonal már nem okozott nehézséget. A Tizenkétember-rétjén keresztül vezetett az út. A cél az indítóhelyen volt az üvegghutai iskolánál. A nappali szakaszon 119 hibaponttal első lettem, Koblinger Jenci 167 ponttal második, Szabó Franci 330 ponttal 5. Ez a sorrend megfelelt a későbbi végeredménynek. Ezek szerint a nappali verseny döntötte el a bajnokságot.

A célból autóval vittek vissza a menedékházhoz, ahol megvacsoráztunk, megbeszéltük a nappali szakaszon szerzett élményeinket és felkészültünk az éjszakai versenyre. Este 8 óra után, sötétedéskor megint autóval vittek ki a terepre. A versenyzők csoportját két részre osztották, mert az éjszakai sza-

kaszon – egy végtelen pályán – két különböző indító állomásról indítottak. A két indító állomás az onnan induló versenyzőknek a cél is volt, de ezt nem tudtuk előre. Fényespusztáról indult 14 versenyző. Én a másik indítóban voltam. Az Égeres patak völgyében egy kis kunyhóból indultunk nyolcan. 23 óra után került rám a sor. Az első állomás egy etetőnél volt. 2 pontot kaptam kis késésért. Egy másik réten volt a következő állomás. Itt utolértem Francit, de sajnos kihagytam egy ládát. Innen már Fényespuszta következett, hiba nélkül. Az Áldozóvár csúcsa volt a következő cél. 6 pontot kaptam. Egy kis tisztás érintésével az Áldozó kútnál lévő állomásra mentünk Francival. Tovább haladva a Hunok sírja csúcson keresztül egy metszett pontot kellett érinteni Az erősen benőtt területen elég sokáig kellett keresnem, így a következő időmérőnél 78 pontot szedtem össze. Innen az indítóhelyen lévő kunyhónál értük el a célt reggel 5 órakor. Az éjszakai szakaszon 188 pontot gyűjtöttem, Koblinger Jenci 146 pontot.

Eredmények:

1. Zomotor Ádám (Budapest) 323 p.
 2. Koblinger Jenő (Budapest) 325 p.
 3. Berhidai Géza (Budapest) 463 p.
 4. Oláh Miklós (Borsod m.) 498 p.
 5. Szabó Ferenc (Budapest), 511 p.
 6. Edőcs László (Győr-Sopron m.) 518 p.
- [Megj. A korabeli eredményjegyzék a versenyzők egyesületi hovatartozása helyett az elődöntők helyét adta meg. Bp-ről hat, az egyes megyékből 3-3 versenyző juthatott be a döntőbe. Az 1-6. helyezettek egyesülete: Bp. Lok., Pesti Lok., Bp. Kinizsi, Miskolci Lok., Bp. Lok., Soproni Lok. /Lok. = Lokomotív/]

Reggel hétkor indultunk autóval vissza a turistaházhoz Parádfüredőre. Reggeli után elméleti kérdéseket kellett megoldani és MHK tornagyakorlatokat bemutatni. 12-kor volt ebéd, addigra elkészült a kiértékelés is. 13 órakor volt az ünnepélyes eredményhirdetés. Erős Antal adta át a díjakat, egy szép, nagy ólomkristály vázát nyertem. Mint újdonsült bajnok levonhattam a bajnokság zászlaját. Közvetlenül az ünnepség után beszálltunk az autóbuszba és indultunk hazafelé.

Dr. Zomotor Ádám – bár életének legfontosabb évszámait, kiemelkedő sporteredményeit a Babits Kiadó 1995-ben kiadott Ki kicsoda a magyar sportéletben? című könyvéből ismerhetjük – Németországból levélben val-lott életútjáról a TÁJOLÓ olvasóinak:

ÉLETEM ALAKULÁSA

1933. július 24-én születtem Budapestben. Először Rákoshegyen laktunk. Onnan költöztünk 1938-ban Kőbányára. Egy évvel idősebb nővérem, Harkányi Lajosné Zomotor Éva még ma is ott lakik férjével. Kőbányán nőtünk fel és ott jártunk iskolába. Ott nőttek fel Éva fiai is, Harkányi Csaba és Harkányi Ádám, mindketten aktív tájfutók.

1951-ben érettségiztem a kőbányai Szent László gim-

A bajnokság eredményhirdetése Parádfüredőn

náziumban. A Budapesti Műszaki Egyetemen tanultam tovább és 1956-ban tettem le a diplomavizsgát mint gépészmérnök. 1956 novemberében egy holdvilágos éjszakán, későbbi feleségemmel, Király Zsuzsával (ő is tájfutó volt), aki 56-ban érettségizett Győrben, kalandos úton elhagytuk az országot. Velünk jött még Szabó Franci tájfutó barátunk, Király Laci, későbbi sógorom és még egy nem tájfutó barát. A menekülőket az osztrákok igaz vendégszeretettel karolták fel. Ma is hálásak vagyunk ezért nekik. Kaptunk enni, inni és mosdószerket. Még az éjszaka megkérdezték, hogy bécsi vagy tiroli gyűjtőtáborba akarunk-e menni. Mint természetjárók, akik mindig a magas hegyekről és sziklamászásról álmodtunk, Francival egyszerűen azonnal rávágtuk: Tirolba! Így kerültünk másnap az Innsbruck melletti Imst-be, ahol 3 hetet töltöttünk egy, a magyarok rendelkezésére bocsátott laktanyában, a jövő tervezésével és persze hegy-mászással. A táborban ki lehetett választani, hogy a világ melyik tájára akarunk menni. Én mindig Németországba akartam menni, azért is, mert németből érettségiztem és kicsit értettem már a nyelvet. Németországban nagyon keresték a mérnököket, ezért már decemberben kaptam állást Zweibrückenben. Franci mint geológus inkább Kanadát választotta, így elváltak útjaik. Zsuzsa velem jött, Laci Innsbruckban maradt az orvosi egyetemen, közös barátunk az Opelhez került mint mérnök.

Egy év tervezőmérnöki munka után és miután összeházasodtunk, elhagytuk Zweibrückent

Heidelberg irányába. Zsuzsának, aki már Pesten elkezdte az orvosi egyetemet, sikerült bejutni a Heidelbergi egyetemre. Én Heidelberg környékén kerestem állást és szerencsémre Mannheimben egy autó kormányokat és fékeket gyártó cég pont fiatal mérnököket keresett, azonnal felvettek mint kísérleti- és számító mérnököt. Zsuzsa 1964-ben tette le az államvizsgát és az orvosi doktorátust. Ettől kezdve nekem szabad választásom volt, hogy hova menjünk, én a Mercedeszt választottam. Minden további nélkül felvettek a személygépkocsi kísérleti osztályba. Ezt annak köszönhettem, hogy nevem már valamilyenre ismert volt a kormánydinamikáról szóló tudományos publikációim alapján. A Mercedesznél lassan előre dolgoztam magam főosztályvezetői állásig, ahol egy tervező és egy kísérleti osztályt

vezettem. 1970-ben ledoktoráltam a stuttgarti egyetemen a futóműfelfüggesztés dinamikájával foglalkozó disszertációmmal. Számítalan műszaki cikket írtam menetdinamikai kísérleteinkről és jártam a világot előadásaimmal a nemzetközi autós kongresszusokon. Többek között Budapesten 1978-ban a FISITA- világkongresszuson tartottam előadást. 1986-ban meghívtak a Karlsruhei Műszaki Egyetemre előadónak. 1998-ban a Baden-Württembergi Kultuszminisztérium professzori címmel tisztelt meg. A Mercedesztől 1994-ben 60 évesen mentem nyugdíjba. Az egyetemi oktatást 2001-ben fejeztem be. Első művem a disszertáció után 1979-ben jelent meg a "Bussien" Autóműszaki kézikönyvben. 1987-ben jelent meg "Fahrverhalten" című könyvem, amelynek olyan sikere volt, hogy a második kiadás 1991-ben pillanatok alatt elfogyott. Magyarországon 2001 től 2003-ig több előadást tartottam Tatán a győri Széchenyi István Egyetem és lb Hungary Szakértői Iroda megbízásából. Az anyag nagy részét a magyar nyelven 2003-ban megjelent "Gépjármű menetdinamika" című könyvemben foglaltam össze. Családomról annyit, hogy 3 gyermekünk van, Zsuzsanna (szül. 59), Zoltán (64), Thomas (66), 3 leány-, 2 fiúunoka és 1 leány dédunka. Zsuzsanna és Zoltán tájfutók voltak, Thomas fogatekős, ő a család kedvence. Végül két fotóval (az első 1954-ben, a másik 2006-ban készült) búcsúzom a TÁJOLÓ olvasóitól

Dr. Zomotor Ádám

VERSENYNAPTÁR

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
						2
						3
						4
						5
						6
						7
						8
						9
						10
						11
						12
						13
						14
						15
						16
						17
						18
						19
						20
						21
						22
						23
						24
						25
						26
						27
						28
						29
						30

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
						2
						3
						4
						5
						6
						7
						8
						9
						10
						11
						12
						13
						14
						15
						16
						17
						18
						19
						20
						21
						22
						23
						24
						25
						26
						27
						28
						29
						30
						31

Rövidítések:

Rangsorolók: /Ko/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Versenytavok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidített távú, sprint)

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (május 13-ig)

Internet info: <http://www.orienteing.hu> (események) és www.btfshu.hu (versenyek)

Április-május a területi és az országos diákolimpiák időszaka. A diákolimpia kategóriái (Fiúk és leányok): II. korcsoport: 1996-os és fiatalabbak, III. kcs.: 1994-95-ben születettek, IV. kcs.: 1992-93-ben születettek, V. kcs.: 1990-91-ben születettek, VI. kcs.: 1989-ben születettek és idősebbek. Nevezéskor feltétlenül meg kell adni az iskola nevét is!

04. 08. (v) Borsod megyei Csapatbajnokság /rR, nt./ R: B-A-Z m. Információ nem érkezett.

Május 14-ről előrehozott verseny:

04. 14. (szo) Bp. diákolimpiai csapatverseny /-/ R: EPI Nh.: 04. 12.(beérk.) Előnevezés: Szeredai László t: 3837077 (üzenetr.), az előnevezők befotózott térképet kapnak, a helyszíni nevezők egyénileg rajzolnak. H: Börzsöny hg, Magyarkút-fogadó (Bp. Nyugati pu-ról vonattal 6.55 vagy 7.55-kor, váci átszállással). Nd: nincs. K: IV-VI kcs: hosszú, egyéni, ill. közép, 1x2 fős csapat, II-IV kcs(ált. isk.): közép, egyéni, ill. rövid, 1x2 fős csapat. Megj.: Csapatban minősített versenyző nem indulhat, az összetett csapatértékeléshez (1+2 fő, időösszeadás) az egyik induló leány legyen.
04. 18. (sze) Hidegkút Kupa I. (3SZ/11.) /-/ SI R: HSP H: Hármashatárhegy, Térkép: Vadaskert (Látó-hegy) 2004, T: 15 órától a VK-ban: Macis parkoló "0" idő: 15.00, Nd: 400 Ft (FN12-18: 300 Ft), Kat.: A (6 km), B (4,5 km), C (3 km) és Nyílt Könnyű (2,5 km) pályák. Előre nevezőknek berajzolt pálya. Nevezés: gyozolenkei@t-online.hu, illetve a honlapon.
04. 21. (szo) Heves, Nógrád, J-N-Sz. megyei éjszakai bajnokság. Információ nem érkezett.
04. 22. (v) Heves, Nógrád, J-N-Sz. megyei diákolimpia és kt. bajn. /rR, kt./ SI R: SDS és Veres I. Nh.: 04. 16. C: sds@fw.hu, vagy Dornyai SE 3100 Salgótarján, Kertész u. 2. H: Mátraszentimre térsége (VK: sportpálya). Nd: 800Ft/fő, diákolimpiai: 500Ft, FN10D: 300Ft. Helyszíni nevezésnél 200Ft pótdíj. K: Diákolimpia kategóriák (FN: II-III-IV-V-VI kcs.) +szalagos pálya + Középtávon: FN 21B, 35B, nyílt. „0”-idő: 11.00.
04. 22. (v) Somogy megyei diákolimpia /rR, nt./ R: Somogy m. Nh.: 04. 12.(beérk.) C: csizi@smtfshu.hu, vagy Csizmadia István, 7400 Kaposvár, Lonkai u. 24. H: Kaposvár, Gyertyános völgy. Nd: nincs. K: Diákolimpia kategóriák (FN: II-III-IV-V-VI kcs.) +szalagos pálya. I: www.smtfshu.hu vagy Cs. I. (06-30-284-4461)
04. 22. (v) Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei diákolimpia /rR, nt./ R: Sz-Sz-B m. Nh.: 04. 10.(beérk.) C: liskany@chello.hu, vagy Liskány J. 4400 Nyíregyháza, Derű u. 25, vagy t: 06-42-342-837. H: Nyíregyháza 10 km-es körzete, „0”-idő: 10.00. Nd: nincs. K: Diákolimpia kategóriák (FN: II-III-IV-V-VI kcs.) +szalagos pálya.
04. 22. (v) Baranya megyei diákolimpia /rR, nt./ és Kankalin Kupa R: PVSZ Nh.: 04. 17.(beérk.) C: vonyop@internet.hu, vagy a szövetségben, vagy t: 06-30-442-2286. H: Orfű, Rácz-Tanya, T: 10 órától a VK-ban (Rácz-Tanya), „0”-idő: 11.00. Nd: nincs (diákolimpia), 200Ft (Kankalin Kupa). Helyszíni nevezés: 400 Ft. K: Diákolimpia kategóriák (FN: II-III-IV-V-VI kcs.), ill. FN: 21ABBr, 35 45 +F60.
04. 22. (v) Zala és Vas megyei diákolimpia, Pylon Kupa /rR, nt./ SI R: ZTC Nh.: 04. 10.(beérk.) C: info@ztc.hu, vagy a szövetség címén: 8900 Zalaegerszeg, Pf. 206. H: Zalalövő - Csöde térsége, „0”-idő: 11.00. Nd: diákolimpia: 400Ft (II-es kategória: ingyenes), Pylon Kupa: 600Ft (FN10D: ingyenes, 12-14, nyílt: 300Ft). Helyszíni nevezés csak a Pylon Kupára 200 Ft felárral. K: Diákolimpia kategóriák (FN: II-III-IV-V-VI kcs.), ill. Pylon Kupa: FN: 10D 12C 14BC 16B 18B 21ABC, 35 45 55, Nyílt. Megj. Diákolimpiai továbbjutás megyénként.
05. 09. (sze) Egerszeg Kupa (3SZ/14.) R: ZTC Hsz. Információ nem érkezett.
05. 12. (szo) Dél-Alföldi Középtávú Bajn. /rR, kt./ és Váltó Bajn./-/ SI R: KAL Nh.:05. 02. C: deneszoli@emitelnet.hu, vagy Dénes Zoltán 6300 Kalocsa, Csalogány u. 8. H: Kunfehértó térsége (Kunfehértó faluból az üdülőterület felé haladva tábla jelzi a letérést, innen fehér szalagozáson a célig) T: 9 óráig a célban, „0”-idő: 10.00, váltó: 13:30. Nd: Kt.: 800Ft (FN12-14: 600Ft), Váltó: 2100Ft. K: Kt.: FN: 10D 12B 14B 16B 18B 21B 40 50 +F60 +gy, Váltó (3 fős): FN 21, Mix könnyű, Mix technikás.

VERSENYNAPTÁR

05. 12. (szó) Baranya megyei rövidtávú bajnokság /r/R: Baranya m. Nh.: 05. 01.(beérk.) C: vonyop@internet.hu, vagy a szövetségben, vagy t: 06-30-442-2286. H: Éger tető, volt Ifjúsági tábor, „0”-idő: 9.30(selejtező), 11.30(döntő). Nd: 400 Ft (Nh. után 05.11-ig: 600Ft). Helyszíni nevezés nincs. K: FN: 10D 12C 18 21 +N40, F45.
05. 12. (szó) Veszcart Kupa /rR, nt./ SI R: Veszcart Nh.: 05. 11. (20:00 óráig!) C: peter@veszcart.hu. VK: Kab-hegyi erdőszlak, „0”-idő: 10.00. Nd: 600 Ft (FN-12: ingyenes, FN14-18: 300Ft). K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 21B 35 50 60 70.
05. 13. (v) Eger Kupa 3. forduló /rR, nt./ SI R: ESP Nh.: 05.03. C: Lajcsi@freemail.hu. H: Mátra heg. T: 9.00-10.30 között a VK-ban (Recskről dél felé, a volt munkatábor, ill. kőbánya irányában. A faluból irányítottáblák). „0”-idő: 11.00. Nd: 800Ft (FN -14 és nyílt: 400Ft). Nh. után: +400Ft (csak az üres helyekre). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21BC 35A 45B, nyílt.

VERSENYNAPTÁR (május 14.-június 17.)

05. 14. (h) Bp. ált. és középiskolai csapatverseny /-/ R: EPI Nh.: 05. 12. A verseny áthelyezve április 14-re.
05. 16. (sze) Csillebérc Kupa (3SZ/15) /-/ R: KOS Hsz., Nd: 600 Ft, SI-bérlés: 50 Ft VK: Csillebérc vasútállomás (90-es busz, vagy a 21-es végállomástól 700 m. Parkolás csak az Ifjúsági Tábor bejáratánál) T: 15 órától a VK-ban, rajt 18 óráig. K: FN: 10D 12C 14B 16BC 18B 21BC 40 50 55, F: 45 65
05. 19-20. (szó-v) Országos diákolimpia SI R: Pest m., KTK, KTSz. Nh.: 05. 01.(beérk.) C: valkony@freemail.hu, vagy KTK 1103 Bp., Petróczy u. 36/a. H: Gödöllő térsége, Program: szó: 11ó: Sprint /oR/, 15ó: Váltó /-/, v: 10.30-tól: Egyéni /oR, nt./ Nd.: sprint: 600Ft, váltó: 2100Ft, nt. egyéni: 1000Ft. Szállás igényelhető (tornaterem s. f. 400Ft, kollégium 1800Ft), K: Diákolimpia kategóriák (FN: II-III-IV-V-VI kcs.). Nevezés a Diákolimpia szabályzata szerint! Megj. A Diákolimpiával egyidőben zajlik a Szent László Kupa ill. a Gödöllői Nagydíj.
05. 19. (szó) **Szent László Kupa** /oR, sp./ SI R: KTK Nh.: 05. 01.(beérk.) C: valkony@freemail.hu, vagy Valkony Ferenc 1103 Bp. Petróczy u. 36/a. Nd: 700Ft. H: Gödöllő környéke.”0”-idő: 11.00. K: FN: 12 14 16 18 21 35, F: 45 55 65, N: 40 50. Megj.: 15 órától 3 fős váltó (Férfi, Női, Nd.: 2100Ft/váltó). Térképek méretaránya: sprinten: 1:5000, váltón: 1:7500.
05. 20. (v) **Gödöllői Nagydíj** /oR, nt./ SI R: Pest m., KTK Nh.: 05. 01.(beérk.) C: valkony@freemail.hu, vagy Valkony Ferenc 1103 Bp. Petróczy u. 36/a. Nd: 1000Ft (FN -12, N60, F65-: 800, Nyílt: 600Ft). H: Gödöllő környéke.”-0”-idő: 11.00. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBr 35 40 45 50 60 65, F: 55 70, Nyílt. Szállás (tornateremben s.f. 400Ft, kollégiumban 1800Ft) rendelhető.
05. 21. (h) Kőbányai ált. iskolás verseny 4. forduló /rR, kt./ SI R: KTK Nh.: 05. 15. C: valkony@freemail.hu, vagy KTK 1103 Bp. Petróczy u. 36/a. Nd: 200Ft (kerületi kluboknak és kerületi iskolásoknak: ingyenes). H: Indiándomb. T: 14.30-16.30 között a VK-ban (Toldi u. – Frangepán u. saroktól szalagozáson). K: FN: 10 12 14 16.
05. 23. (sze) Békás Kupa (3SZ/16.) /-/ SI R: HTC (Forrai Gábor és Miklós) Hsz., SI-bérlés: 50 Ft H: Békásmegyer (nyugat). Rajt 15 órától 18:30-ig. Pályák: ebihal (2 km), levelibéka (4 km), varangy (6 km). Nd: 500Ft. Előzetes nevezés: fgjasi@freemail.hu címen. A VK helye és további infó a www.kronos.hu/tajfutas/bekaskupa honlapon és a TÁJOLÓ 4-es számában.
05. 26. (szó) Bp. pontbegyűjtős csapatbajnoksága /-/ R: BTF SZ I: a 4-es TÁJOLÓ-ban
05. 26-27. (szó-v) **Honvéd Kupa** /1. nap: nt., oR, 2. nap: rt., oR/ SI R: VHS K: FN10D, 12C, 14-18BC, 20A, 21ABBrC, 35A, FN40-80B “0” idők: 1.n:12, 2.n:10 óra C: Marton Balázs, 8200 Veszprém Kodály Z. utca 5. E-mail-ban is lehetséges. Nevezést fél áron egy napra is elfogadunk. Nh: 2007. május 15. éjfélig! Nd: FN16-55 3200,- Ft/2nap, FN10-14, 60- 1800,Ft/2nap, Határidőn túl: FN16-55 4000,- Ft/2nap, FN10-14, 60- 2000, Ft/2nap, Helyszínen: FN16-55 4 Nyílt T-K 1000,- Ft/nap, Dugóka bérlet: 200,- Ft/nap. Tornatermi szállás: 500,- Ft/fő. Más szállás egyénileg intézendő! VK: Hárskút,Veszprém
05. 26. (szó) Baranya megyei középtávú bajnokság /rR, kt./ R: Baranya m. Nh.: 05. 15. C: ambrussandor@t-email.hu, vagy a szövetségben: 7621 Pécs, Apáca u. 2/1. VK: Stiglicfogdosó, „0”-idő: 10.30. Nd: 400 Ft (Nh. után: 600Ft). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21B 35 +N45, +F: 40 50 60, + nyílt.
05. 27. (v) Baranya megyei váltó bajnokság /-/ R: Baranya m. Nh.: 05. 15. C: vonyop@internet.hu, vagy a szövetségben: 7621 Pécs, Apáca u. 2/1. VK: Keresztkunyhó, „0”-idő: 10.30. Nd: 400 Ft/váltó (Nh. után: 600Ft/váltó, helyszínen csak az üres helyekre). K: FN(2 fős váltók!): 10D 12C 18 21 +N80, +F90.
05. 30. (sze) Kőbánya Kupa (3SZ/17) /rR, kt./ SI R: KTK Hsz. H: Indiándomb, T: 14.30-tól a VK-ban (Frangepán u. – Nádásdi u. saroktól szalagozáson), „0”-idő: 15.30. Nd: 500Ft. K: FN: 12 14 18 21 40 F: 50 60, nyílt.

06. 01. (p) **Szélrózsa Kupa – Bp. éjszakai bajnoksága** /oR/ SI R: TTE I: a 4-es számban
06. 02. (szo) Baranya m. kt. bajn. /rR/ R: Baranya m. A verseny új időpontja: május 26
06. 01-03. (p-szo-v) **Borsodi Tájfutó Napok** R: BAZ megyei TFSZ és DTC. Nh.: 05. 21. Program: P: Miskolc Város Nagydíja /oR, sp./ és 17.30-tól: Mobiltelefonos verseny Szo: **Borsod Kupa** /oR, nt./ és 15.00-tól: Mikrosprint verseny V: **Herman Ottó ev.** /oR, váltó/ Nh. 05. 21. C: nevezes@btn2007.diosgyorite.hu vagy Gerzsenyi Zsolt 1112 Bp. Hermád u. 18. Nd.: 1600Ft/fő/verseny (FN-14: 400Ft/verseny kedvezmény), máj. 21 után: 2000Ft, hsz.-en: 2400Ft, nyílt: 600Ft, Mobilis és Mikrosprint: 600Ft/verseny. Nh.-ig az 5 versenyre együtt: 4200Ft (FN-14: 3000Ft). Terep: p: Miskolc belvárosa, szo: Hóllótető Camping térsége, v: Kisfennsík - Barátságkert, „0” idő: 17.00(p), 12.00(szo), ill. 9.30(v). K: p: FN: 14 16 18 21 40 +NyK, szo: 12CD 14BC 16AC 18AC 20A 21EBB+C 35A 40 45 50 55 60 65 70 75 +Nyílt-T, Nyílt-K, Gy. v: Váltó(3 fő): FN: 14 16 18 21 105 135 165 és MIX +gy. Szállás (kollégium 1700Ft/fő/éj ill. tornateremben s.f. 700Ft/fő/éj), szállítás (igény esetén a Herman váltóra) rendelhető. I: a verseny honlapján: <http://btn2007.diosgyorite.hu>.
06. 06. (sze) Hidegkút Kupa 2 (3SZ/18) /-/ R: HSP I: a 4-es számban, ill. e: lenkei@omikron.hu
06. 06-07. (szo-v) **ORSZÁGOS KÖZÉPTÁVÚ ÉS VÁLTÓBAJNOKSÁG** /koR/ SI, R: SDS Lapzártakor még nem volt kész a kiírás, amely április közepétől olvasható a honlapon.
06. 13. (sze) Pilis Kupa (3SZ/19.) /rR, kt./ R: Pest m. Hsz. H: Hárs-hegy, T: 14.30-tól a VK-ban (Szépjuhász né gyermekvasútállomás melletti romoknál), „0”-idő: 15.30. Nd: 500Ft. K: FN: 12 14 18 21 40 50 F: 60 70, nyílt.
06. 16. (szo) Borsod m. kt. bajn. /rR/ R: B-A-Z m. Információ a 4-es számban.
06. 16. (szo) Budapesti Sportvarázs népszerűsítő verseny /-/ R: KFK I: a 4-es TÁJOLÓ-ban.
06. 16-17. (szo-v) **Alba Regia Kupa** /oR, 1. nap: kt., 2. nap: nt./ SI, R: ARA, CTC, Fejér m. Nh: 06. 06. C: ENTRY, erhalla@rollkon.hu, fax: 06-22-507841, Halla Ernő 8000 Székesfehérvár Pozsonyi út 71. Nd: 3200Ft/2nap (FN10-14, 60- : 2200Ft), Nh. után 4200(3200)Ft, egy napra 1800(1200)Ft, Nh. után 2300(1700)Ft. Nyílt: 800Ft/nap. VK: Csákvár, Galagonya lovasfarm. Terep: Kotló-hegy. „0”-idők: 11.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABB+C 35A 40-65, F: 70, Nyílt-K +Gy. Tornatermi szállás Csákváron ill. sátorban s.f.: 600Ft/fő/éj. Megj.: A VÉRTESI FUTÓFESZTIVÁL keretében 17-én 17 órától Vértesi félmaraton ill. 18 órától Gánt-Csákvár országúti verseny. Nd: 1000, ill. 600 Ft (helyszíni nevezés Csákváron a sporttelepen 1200, ill. 800Ft). Korkezdvezményezettek részére: 500(400)Ft. I: <http://arak.freeblog.hu>.

Kérés a rendezőkhöz: A következő számban a HUNGÁRIA KUPÁIG terjedő időszak versenyeiről közlünk adatokat. Lapzártá: május 08, tervezett megjelenés: máj. 18(átvehető: Diákolimpia, Gődöllő ND). Eseményben lapzártá előtt nincs versenykiírás az MTFSZ-honlapon, előzetes információt kérünk a versenyről (email-cím: argaygyu@t-online.hu)

AJÁNLATOK SZLOVÁKIÁBÓL: Szlovák Nagydíj kétnapos verseny május 5-6. (SI). R: Slavia ZU Zilina. Nh.: 04. 20. C: gps2007@azet.sk, H: Kysucké Nové Mesto - Radola, the Ostré hut. I: <http://www.rob.sk/gps2007/eng/propoz.htm>. **Szlovák Karszt Kupa:** 2007. 08. 09-12. Gombaszög. Magyar nyelvű versenykiírás a http://www.orientering.sk/index_s.php?t=0 oldalon. Nh.: 2007. 06. 05. és 07. 09. Jelentkezés a magyar szenior válogatottba minél előbb, de legkésőbb 2007. 06. 30-ig a jgabi@mapper.axelero.net címen (a 35/40/45 kategóriákba beválogatott 5-5 /összesen 30/ versenyző nevezési díját a rendezők átvállalják!). Ez a jelentkezés nem jelenti a versenyre való nevezést!

Európai Erdészeti Tájfutó Verseny: július 16-20 között Észtszországban Jöulumäe, Uulu térségében. A versenyről (program, versenyszámok, nevezési díjak, szállásajánlatok) felvilágosítást ad Urbán Imre (Urban.Imre@aesz.hu, t: 06/30 525 7620), aki május 1-ig várja az érdeklődők jelentkezését. Az esemény honlapja: <http://www.rmk.ee>.

Mobilis Tájfutó Versenynaptár – 2007

T-Mobile Széria – CÉGTUDAKOZÓ összetett bajnokság **április 28.** Tipo Kupa

* szennynyitó erdei verseny, Gerecse; **június 1.** Miskolc Nagydíj * a 2009-es VB előversenye, Miskolc belváros; **június 16-17.** Szigeti Sportvarázs népszerűsítő bemutatás, Margitsziget; **június 29.** Thermenland Open * Mobile-O határök nélkül, Lenti belváros; **július 21.** Eplényi Tájékozódási Napok az első éjszakai mobilis verseny, Eplény;

augusztus 3. Hungária Kupa 2007 * a legnagyobb..., Orfű; **augusztus 19.** Pannon Tájfutó Napok * a legforróbb..., Balatonfelvidék; **október 22.** Eger Nagydíj ** a 2007-es kiemelt verseny, Eger belváros; **november 2.** BudaSprint szezonzáró csemege, Budai Vár. **CÉGTUDAKOZÓ összetett pontverseny:** A Forma-1 pontrendszerét átvéve az első 8 páros szereshet pontokat (10, 8, 6, 5, 4, 3, 2, 1) a kijelölt 6 versenyen (*), külön a Női, a Férfi és a Vegyes Páros kategóriában. Az Eger Nagydíj kiemelt futamként kétszeres szorzóval szerepel a pontversenyben. A győztes párosok wellness-hétvégét nyernek a Cégtudakozó felajánlásával. A bajnokság záróakordíjaként Egerben ünnepélyes díjátadó gála és szezonzáró parti kerül megrendezésre. A versenyeken SIM-kártyák kölcsönözhetőek ingyenesen a T-Mobile jóvoltából.

A mobilis tájfutás kommunikációs partnere 2007-ben

Színes térkép

Az „ÚJFELMÉRÉS” (1953-59)

A gyorshelyesbítés után szünet nélkül következett a még nagyobb feladat, a részletes felmérés.

A nehéz időszakban nehezen indult a munka, de végül határidőre elkészült a teljes térképmű.

A sorozat a HM Hadtörténeli Intézet és Múzeum támogatásával készül.

Még véget sem ért a gyorshelyesbítés, máris megvolt a következő feladat, az ország új, részletes és pontos felmérése 1 : 25 000 méretarányban. Egy szelvényre ezúttal két hét helyett jóval több idő jutott, de ebbe rengeteg mérésnek, szintvonalrajzolásnak kellett beleférnie, ráadásul a gyakorlott topográfusok, mint írtam, a százezres szelvényeket szerkesztették, a felmérésre főleg fiatalok vonultak ki márciusban. Hiába tiltakoztak, hogy nem lesz elég az idő, azt válaszolta a szovjet tanácsadó, hogy akkor idevezényelik a Vörös Hadsereg egyik térképező alakulatát, ők majd megcsinálják a térképeket, de akkor magyar térképezőkre nem lesz szükség. Így hát maradt a szűkös határidő, amivel az ügyesebbek megbirkóztak, de aki kicsit lassabban dolgozott, vagy nehezebb terepet fogott ki, az bizony sok helyen „laza csuklóval” húzta a térképre a vonalakat. Amikor az ellenőrök ezt észrevették, kitört a botrány, megesett az, ami még sohasem, a frissen elkészült térképeket a következő évben helyesbítenni kellett. A rosszabbul sikerült szelvényeket átdolgozták, hogy nagy hibák ne legyenek benne, de újrakezdeni persze nem lehetett. Természetesen vizsgálat indult, leváltották a parancsnokot, és évi háromról kettőre csökkentették a topográfusokként évente elkészítendő szelvények számát.

Erre az időszakra esik 1956 is. A forradalmi

eseményekben az Intézet dolgozói lényegében nem vettek részt, a topográfusok folytatták a munkájukat és novemberben vonultak be a terepről. Az események után azonban rengeteg embert veszített a katonai térképészet, sokan nem írták alá a nyilatkozatot, amivel a Kádár-kormányra kellett „felesküdni”, többen külföldre távoztak és vizsgálat után még 23 tisztet tartalék állományba helyeztek, azaz kirúgtak. A „disszidensek” közül legrosszabbul Motzer Nándor járt, őt az NDK területén elfogták és itthon kivégezték. A többiek közül néhányan jelentős térképes karriert futottak be, most csak (a mintatérképen osztályvezetőként szereplő) Bodó Lászlót említem, aki 90 évesen nemrég hunyt el Ausztráliában.

A komoly gondok ellenére sikerült (a közben jelentősen felduzzasztott létszámmal) 1959 végére befejezni a terepes munkákat.

A térképek háromféle módszerrel készültek, számtalan variációval. Sík területeken fotótérképre dolgozott a topográfus és mérések alapján rajzolta meg a szintvonalakat. Hegyes-domboos vidéken sztereo légifotó-kiértékelés készült, és ez képezte a helyszínelés alapját, végül ahol a 20. században részletes felmérés történt (az ország kb. 20%-án, Tájéoló 06/5), ott nem bíbelődtek újabb felméréssel, hanem elfogadták a készet és csak térképhelyesbítést végeztek. Így történt ez a bemutatott balatonygyöröki szelvényen is, amelyet így egy hónap alatt elkészített a topográfus, Tóth Sándor. (1980-ban egyszerre végeztük el a térképész szakot, 1981-ben alezredeként ment nyugdíjba).

A térkép érdekességei a „szintvonalak”, amelyek a középvízszintől mutatják a tó mélységét, ezen kívül feltüntették a vízmérce nullpontjának szintjét is, ez 80 cm-rel van a középvízállás alatt. Furcsaság még, hogy a (mínusz) egy- és kétméteres vonalak után 25 cm-enként következnek mélységvonalak. A régi térképeket előszedve (Tájéoló 06/1, 2, 4) láthatjuk Győrök fejlődését, az azóta a Szépkilátóig teljesen kiépült település fő utcahálózata 1955-ben már megvolt.

Akit érdekel a téma, április 20-án nyílik Balatonygyörökön egy kiállítás, ahol további régi térképeket is bemutatunk, érdeklődés a lenti címen.

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeli Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu

Az előző számban jelent meg egy cikkem a Pelsőci-fennsík-ről. A túlóldali kép nagyon hiányzott a színes oldalról (az én hibámból), most kicsit nagyobb méretben pótolom.

A szígnót viszont a nyomda őrödge helyezte át a „hivatalos” írásom végére, talán most több szerencsém lesz.

-háb

**Hátsó
borító**